

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0229/2013

24.6.2013

BETÆNKNING

om situationen for grundlæggende rettigheder: standarder og praksis i Ungarn
(jf. Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012)
(2012/2130(INI))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Rui Tavares

RR\941259DA.doc

PE508.211v04-00

DA

Forenet i mangfoldighed

DA

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	39

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om situationen for grundlæggende rettigheder: standarder og praksis i Ungarn (jf. Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012)

(2012/2130(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), der fastsætter de værdier, som Unionen bygger på,
- der henviser til artikel 3, 4, 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), artikel 49, 56, 114, 167 og 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention (EMK),
- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2012 om den seneste politiske udvikling i Ungarn¹, der pålægger Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender i samarbejde med Europa-Kommissionen, Europarådet og Venedigkommissionen at følge op på spørgsmålet om, hvorvidt og hvordan henstillingerne i denne beslutning er blevet implementeret, og at fremlægge sine konklusioner i en betænkning,
- der henviser til sin beslutning af 10. marts 2011 om medieloven i Ungarn² og af 5. juli 2011 om den ændrede ungarske grundlov³,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2010 om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) – effektiv gennemførelse efter Lissabon-traktatens ikrafttrædelse⁴,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2012 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2010-2011)⁵,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union "Respekt for og fremme af de værdier, som EU bygger på" (COM(2003)0606),
- der henviser til Rådets og Kommissionens redegørelser, der blev forelagt på plenarmødet, som blev afholdt i Europa-Parlamentet den 18. januar 2012 om den seneste politiske

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0053.

² EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 154.

³ EUT C 33 E af 5.2.2013, s. 17.

⁴ EUT C 169 E af 15.6.2012, s. 49.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0500.

udvikling i Ungarn,

- der henviser til redegørelserne fra den ungarske premierminister Viktor Orbán, der talte til Europa-Parlamentet den 18. januar 2012 ved plenarmødet om den seneste politiske udvikling i Ungarn,
- der henviser til høringen, som den 9. februar 2012 blev afholdt af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
- der henviser til betænkningen fra en delegation af medlemmer af Europa-Parlamentet om deres besøg i Budapest i perioden 24.-26. september 2012,
- der henviser til arbejdsdokumenterne om situationen for grundlæggende rettigheder: standarder og praksis i Ungarn (jf. Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012), der omfatter arbejdsdokument nr. 1 – domstolenes uafhængighed, nr. 2 – grundlæggende principper og grundlæggende rettigheder, nr. 3 – medielovgivning, nr. 4 – demokrati- og retsstatsprincippet og nr. 5 – ordførerens afsluttende bemærkninger, der blev drøftet i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender henholdsvis den 10. juli 2012, den 20. september 2012, den 22. januar 2013, den 7. marts 2013 og den 8. april 2013, samt den ungarske regerings bemærkninger derom,
- der henviser til den ungarske grundlov, der blev vedtaget af Den Ungarske Republiks Nationalforsamling den 18. april 2011, og som trådte i kraft den 1. januar 2012 (herefter benævnt "grundloven"), og den ungarske grundlovs overgangsbestemmelser, der blev vedtaget af Nationalforsamlingen den 30. december 2011, og som også trådte i kraft den 1. januar 2012 (herefter benævnt "overgangsbestemmelserne"),
- der henviser til den første ændring af grundloven, fremsat af ministeren for nationaløkonomi den 17. april 2012 og vedtaget af det ungarske parlament den 4. juni 2012, som fastsætter, at overgangsbestemmelserne er en del af grundloven,
- der henviser til den anden ændring af grundloven, fremsat den 18. september 2012 i form af et enkeltmedlems lovforslag og vedtaget af det ungarske parlament den 29. oktober 2012, hvor kravet om vælgerregistrering indføres i grundloven,
- der henviser til den tredje ændring af grundloven, fremsat den 7. december 2012, vedtaget af det ungarske parlament den 21. december 2012, som fastsætter, at grænserne og betingelserne for erhvervelse af landbrugs- og skovbrugsarealer og reglerne for den integrerede organisation af landbrugsproduktion fastsættes ved forfatningslov,
- der henviser til den fjerde ændring af grundloven, fremsat den 8. februar 2013 i form af et enkeltmedlems lovforslag og vedtaget af det ungarske parlament den 11. marts 2013, som, blandt andre bestemmelser, integrerer overgangsbestemmelserne i teksten til grundloven (med visse undtagelser, herunder bestemmelsen om vælgerregistrering), hvilke blev ophævet af den ungarske forfatningsdomstol den 28. december 2012 af proceduremæssige grunde (afgørelse nr. 45/2012), og de resterende bestemmelser med reel karakter af overgangsbestemmelser i dette dokument,
- der henviser til lov CXI af 2012 om ændring af lov CLXI af 2011 om domstoles

opbygning og forvaltning og lov CLXII af 2011 om ungarske dommers retsstilling og aflønning,

- der henviser til lov nr. XX af 2013 om lovgivningsmæssige ændringer vedrørende de øvre aldersgrænser, der skal finde anvendelse i visse retlige juridiske forbindelser,
- der henviser til lov CCVI af 2011 om retten til tanke- og religionsfrihed og ungarske kirkers, trosretningers og religiøse samfunds juridiske status (kirkeloven), der blev vedtaget den 30. december 2011 og trådte i kraft den 1. januar 2012,
- der henviser til Europa-Kommissionens udtalelser nr. CDL(2011)016, CDL(2011)001, CDL-AD(2012)001, CDL-AD(2012)009, CDL-AD(2012)020 og CDL-AD(2012)004 for Demokrati gennem Ret (Venedigkommissionen) om Ungarns nye forfatning, om tre retlige spørgsmål, der opstod under udarbejdelsen af Ungarns nye forfatning, om lov CLXII af 2011 om ungarske dommers retsstilling og aflønning og lov CLXI af 2011 om de ungarske domstoles opbygning og forvaltning, om lov CLI af 2011 om den ungarske forfatningsdomstol, om forfatningslovene om domstolene, der blev ændret efter vedtagelsen af udtalelse CDL-AD(2012)001 om Ungarn, og om loven om retten til tanke- og religionsfrihed og ungarske kirkers, trosretningers og religiøse samfunds juridiske status,
- der henviser til den fælles udtalelse nr. CDL-AD(2012)012 fra Venedigkommissionen og OSCE/ODIHR om loven om valg af medlemmer til det ungarske parlament,
- der henviser til den ungarske regerings bemærkninger nr. CDL(2012)072, CDL(2012)046 og CDL(2012)045 om Venedigkommissionens udkast til udtalelse om forfatningslovene om domstolene, der blev ændret efter vedtagelsen af udtalelse CDL-AD(2012)001 om udkastet til fælles udtalelse om loven om valg af medlemmer til det ungarske parlament og om udkastet til udtalelse om lov CLI af 2011 om den ungarske forfatningsdomstol,
- der henviser til initiativerne gennemført af Europarådets generalsekretær, Thorbjørn Jagland, inklusive anbefalingerne om domstolene i hans skrivelse af 24. april 2012 til den ungarske vicepremierminister, Tibor Navracsics,
- der henviser til svarskrivelserne af 10. maj 2012 og af 7. juni 2012 fra Tibor Navracsics, som erklærer de ungarske myndigheders hensigt om at imødekomme anbefalingerne fra Thorbjørn Jagland,
- der henviser til skrivelsen af 6. marts 2013, der blev sendt af Europarådets generalsekretær, Thorbjørn Jagland, til Tibor Navracsics, og som udtrykte førstnævntes bekymringer over forslaget til den fjerde ændring af grundloven og opfordrede til udsættelse af den endelige afstemning, og svarskrivelsen af 7. marts 2013 fra Tibor Navracsics,
- der henviser til skrivelsen af 6. marts 2013, der blev sendt af udenrigsministrene i Tyskland, Nederlandene, Danmark og Finland til Kommissionens formand, José Manuel Barroso, og som opfordrede til en mekanisme til fremme af overholdelsen af de grundlæggende værdier i medlemsstaterne,

- der henviser til skrivelsen af 8. marts 2013, der blev sendt af den ungarske udenrigsminister, János Martonyi, til alle hans modparter i EU's medlemsstater, og som redegør for formålet med den fjerde ændring,
- der henviser til skrivelsen af 8. marts 2013, der blev sendt af José Manuel Barroso til Viktor Orbán om Kommissionens bekymringer med hensyn til den fjerde ændring af grundloven, og svarskrivelsen fra Viktor Orbán til formanden for Kommissionen, hvoraf der blev sendt kopier til både formanden for Det Europæiske Råd, Herman Van Rompuy, og til formanden for Europa-Parlamentet, Martin Schulz,
- der henviser til fælleserklæringen af 11. marts 2013 fra kommissionsformand Barroso og generalsekretær Jagland, som erindrer om deres bekymringer vedrørende den fjerde ændring af grundloven med hensyn til retsstatsprincippet; der henviser til premierminister Orbáns bekræftelse i brevet til kommissionsformand Barroso af 8. marts 2013 af, at den ungarske regering og det ungarske parlament fuldt ud vil overholde de europæiske standarder og værdier,
- der henviser til Venedig-kommissionens anmodning om en udtalelse om den fjerde ændring af Ungarns grundlov, som blev sendt den 13. marts 2013 af János Martonyi til Thorbjørn Jagland,
- der henviser til Rådets og Kommissionens redegørelser om den grundlovmæssige situation i Ungarn, der blev forelagt på plenarmødet, som blev afholdt i Europa-Parlamentet den 17. april 2013,
- der henviser til skrivelsen af 16. december 2011 fra Europarådets menneskerettighedskommissær, Thomas Hammarberg, til János Martonyi, som udtrykker bekymring om den nye ungarske lov om tanke- og religionsfrihed og om kirkers, religiøse trosretningers og religiøse samfunds juridiske status, og henviser til János Martonyis svar af 12. januar 2012,
- der henviser til menneskerettighedskommissærens udtalelse nr. CommDH(2011)10 af 25. februar 2011 om Ungarns medielovgivning i lyset af Europarådets standarder for mediefrihed, samt til kommentarer af 30. maj 2011 til denne udtalelse fra den ungarske minister for regeringskommunikation,
- der henviser til erklæringerne fra FN's højkommissær for menneskerettigheder (OHCHR) af 15. februar 2012 og af 11. december 2012, hvor Ungarn opfordres til henholdsvis at genoverveje lovgivning, der giver lokale myndigheder mulighed for at straffe hjemløshed, og at håndhæve forfatningsdomstolens afgørelse om at afkriminalisere hjemløshed,
- der henviser til erklæringerne fra OHCHR af 15. marts 2013, som udtrykker bekymring over vedtagelsen af den fjerde ændring af grundloven,
- der henviser til de igangværende overtrædelsesprocedurer i sag C-288/12, som Kommissionen har indledt mod Ungarn vedrørende lovligheden af opsigelsen af mandatet for den tidligere databeskyttelseskommissær, som stadig behandles ved EU-Domstolen,
- der henviser til EU-Domstolens kendelse af 6. november 2012 om den radikale

nedsættelse af pensionsalderen for dommere i Ungarn og til den efterfølgende vedtagelse af lov nr. XX af 2013, som ændrer lov CLXII af 2011 – som det ungarske parlament vedtog den 11. marts 2013 – for at overholde EU-Domstolens afgørelse,

- der henviser til den ungarske forfatningsdomstols afgørelser af 16. juli 2012 (nr. 33/2012) om nedsættelsen af ungarske dommers pensionsalder, af 28. december 2012 (nr. 45/2012) om grundlovens overgangsbestemmelser, af 4. januar 2013 (nr. 1/2013) om loven om valgprocedure og af 26. februar 2013 (nr. 6/2013) om loven om religionsfrihed og kirkers juridiske status,
- der henviser til den kommende rapport fra overvågningsudvalget under Europarådets parlamentariske forsamling,
- der henviser til Kommissionens kommende vurdering af den fjerde ændring af grundloven,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0229/2013),

I- BAGGRUND OG CENTRALE SPØRGSMÅL

Fælles europæiske værdier

- A. der henviser til, at Den Europæiske Union er baseret på værdierne respekt for menneskelig værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal, og på den fuldstændige respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder og i den europæiske menneskerettighedskonvention, og på anerkendelsen af den juridiske værdi af sådanne rettigheder, frihedsrettigheder og principper, som yderligere bekræftes gennem EU's forestående tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention i henhold til artikel 6, stk. 2, i TEU;
- B. der henviser til, at de fælles værdier, som er nedfældet i artikel 2 i TEU, udgør det centrale punkt i de rettigheder, der er tilknyttet personer, som lever på EU's område, herunder unionsborgere, uanset nationalitet eller kulturelt eller religiøst tilhørsforhold, og til at de kun fuldt ud kan udnytte disse rettigheder, hvis EU's fundamentale værdier og principper opretholdes;
- C. der henviser til, at den politiske og retlige håndtering af de værdier, som er nedfældet i artikel 2 i TEU, er et afgørende grundlag for vores demokratiske samfund, som alle EU-institutioner og også medlemsstaterne derfor klart og umisforståeligt skal bekende sig til;
- D. der henviser til, at overholdelse og fremme af sådanne fælles værdier ikke blot er et afgørende element i EU's identitet, men også er en udtrykkelig forpligtelse med grundlag i artikel 3, stk. 1 og 5, i TEU, og derfor er en forudsætning for at blive en EU-medlemsstat,

samt for fuldt ud at kunne bevare de rettigheder, der følger af EU-medlemskab;

- E. der henviser til, at de forpligtelser, der er pålagt ansøgerlande i henhold til Københavnskriterierne, fortsat gælder for medlemsstater efter optagelse i EU i kraft af artikel 2 i TEU og princippet om et åbent samarbejde, og at alle medlemsstater derfor regelmæssigt bør vurderes for at verificere den fortsatte overholdelse af EU's fælles værdier;
- F. der henviser til, at artikel 6, stk. 3, i TEU understreger, at de grundlæggende rettigheder, som er garanteret ved menneskerettighedskonventionen, og som følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, udgør generelle principper i EU-retten, og at sådanne rettigheder er en fælles arv og styrke for de demokratiske europæiske lande;
- G. der henviser til, at med Lissabontraktatens ikrafttræden og i henhold til artikel 6 i TEU har chartret samme juridiske værdi som traktaterne og omdanner således værdier og principper til konkrete rettigheder, der kan håndhæves;
- H. der henviser til, at artikel 7, stk. 1, i TEU giver EU-institutionerne beføjelse til efter en præcis procedure at vurdere, om der er en klar risiko for, at en medlemsstat groft overtræder de fælles værdier, der er nævnt i artikel 2, og til at indlede politiske forhandlinger med det pågældende land for at forhindre og rette op på disse overtrædelser der henviser til, at Rådet, inden det fastslår dette, i overensstemmelse med samme procedure hører den berørte medlemsstat;
- I. der henviser til, at anvendelsesområdet for artikel 2 i TEU ikke er begrænset af begrænsningerne i chartrets artikel 51, stk. 1, at anvendelsesområdet for artikel 7 i TEU ikke er begrænset til de politikområder, der dækkes af EU-lovgivningen, og at EU som følge heraf også kan handle i tilfælde af en overtrædelse af eller en klar fare for et brud på de fælles værdier på områder, der henhører under medlemsstaternes beføjelser;
- J. der henviser til, at i henhold til princippet om loyalt samarbejde som fastsat i artikel 4, stk. 3, skal medlemsstaterne lette gennemførelsen af Unionens opgaver og afholde sig fra at træffe foranstaltninger, der kan bringe virkeliggørelsen af Unionens mål i fare, herunder målet om at respektere og fremme Unionens fælles værdier;
- K. der henviser til, at respekten for Unionens fælles værdier går hånd i hånd med EU's forpligtelse til mangfoldighed, dvs. Unionens forpligtelse i medfør af artikel 4, stk. 2, i EU-traktaten til at respektere "medlemsstaternes lighed over for traktaterne samt deres nationale identitet, som den kommer til udtryk i deres grundlæggende politiske og forfatningsmæssige strukturer"; der henviser til, at de grundlæggende europæiske værdier, som er fastsat i artikel 2 i EU-traktaten, udspringer af den fælles forfatningstradition i medlemsstaterne og derfor ikke kan sættes op mod forpligtelsen i artikel 4 i TEU, og til, at de snarere udgør det fundament, som medlemsstaterne kan varetage og videreudvikle deres egen nationale identitet på;
- L. der henviser til, at inden for rammerne af traktaterne er respekten for den "nationale identitet" (artikel 4, stk. 2, i TEU) og for "medlemsstaternes forskellige retssystemer og traditioner" (artikel 67 TEUF) nært forbundet med principperne om loyalt samarbejde

(artikel 4, stk. 3, i TEU), gensidig anerkendelse (artikel 81 og 82 i TEUF) og dermed gensidig tillid samt respekt for kulturel og sproglig mangfoldighed (EU-traktatens artikel 3, stk. 3);

- M. der henviser til, at en medlemsstats krænkelse af Unionens principper og fælles værdier ikke kan begrundes med nationale traditioner og heller ikke med et udtryk for national identitet, når en sådan krænkelse resulterer i en forringelse af de principper og værdier, der er centrale i den europæiske integrationsproces, som f.eks. de demokratiske værdier, retsstatsprincippet eller princippet om gensidig anerkendelse, og at det deraf følger, at en henvisning til artikel 4, stk. 2, i TEU kun kan gøres gældende, så længe en medlemsstat respekterer de værdier, der er fastsat i artikel 2 i TEU;
- N. der henviser til, at Unionens mål om at forsvare og fremme sine værdier i forbindelserne med den øvrige verden som fastsat i artikel 3, stk. 4, i TEU styrkes yderligere af den specifikke forpligtelse om, at Unionens optræden på den internationale scene skal bygge på de principper, der har ligget til grund for dens egen oprettelse, udvikling og udvidelse: demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet og udelelighed (artikel 21, stk. 1, i TEU);
- O. der således henviser til, at ikke blot medlemsstaternes og EU's troværdighed på den internationale scene vil blive undergravet, men også Unionens mål i dens indsats udadtil, hvis medlemsstaterne ikke er i stand til eller villige til at leve op til de standarder, som de har aftalt og bundet sig til gennem underskrivelsen af traktaten;
- P. der henviser til, at medlemsstaternes respekt for de samme grundlæggende værdier er en nødvendig forudsætning for at sikre gensidig tillid og følgelig korrekt funktion af gensidig anerkendelse, som er central for oprettelsen og udviklingen af det indre marked samt for det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, og at ethvert forsøg på at udvise manglende respekt for eller svække de fælles værdier derfor vil påvirke hele opbygningen af den europæiske proces for økonomisk, social og politisk integration negativt;
- Q. der henviser til, at de fælles værdier, som er fastsat i artikel 2 i TEU, knæsat i traktaternes præambler og chartret om grundlæggende rettigheder og omhandlet i præamblen til EMRK og i artikel 3 i statuten for Europarådet, kræver en magtadskillelse mellem uafhængige institutioner baseret på et korrekt fungerende system med kontrol og tilsyn, og at det centrale i disse principper omfatter: overholdelse af legalitetsprincippet, herunder en gennemsigtig, ansvarlig og demokratisk lovvedtagelsesproces, retssikkerhed, et stærkt system med repræsentativt demokrati baseret på frie valg og med respekt for oppositionens rettigheder, effektiv kontrol af lovgivningens overensstemmelse med forfatningen, en effektiv, åben, deltagelsesorienteret og ansvarlig regering og administration, uafhængige og upartiske domstole, uafhængige medier samt overholdelse af de grundlæggende rettigheder;
- R. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 17 i traktaten om Den Europæiske Union ”drager omsorg for gennemførelsen af traktaterne og fører tilsyn med gennemførelsen af EU-retten under Den Europæiske Unions Domstols kontrol”;

Reformer i Ungarn

- S. der henviser til, at Ungarn var det første tidligere kommunistiske land, der tiltrådte EMRK, og at landet som EU-medlemsstat var det første til at ratificere Lissabontraktaten den 17. december 2007, og der henviser til, at Ungarn deltog aktivt i arbejdet i konventet og regeringskonferencen i 2003 og 2004, bl.a. med hensyn til udarbejdelsen af artikel 2 i TEU, og tog det initiativ, der udmøntede sig i indlemmelsen af rettigheder for personer, der tilhører mindretal;
- T. der henviser til, at i Ungarns århundredlange historie har fredelig sameksistens mellem forskellige nationaliteter og befolkningsgrupper haft positiv betydning for landets kulturelle rigdom og velstand, og Ungarn opfordres derfor til at fortsætte denne tradition og energisk modvirke alle bestræbelser, som kan diskriminere enkelte grupper;
- U. der henviser til, at Ungarn ligeledes har undertegnet den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og andre internationale retlige instrumenter, der forpligter landet til at respektere og gennemføre internationale demokratiske principper;
- V. der henviser til, at det regerende flertal efter valget i Ungarn i 2010 fik over to tredjedele af pladserne i parlamentet, hvorved det hurtigt kunne indlede en intens lovgivningsindsats for fuldstændig at omforme landets forfatningsmæssige rammer (den tidligere forfatning er blevet ændret 12 gange og grundloven fire gange indtil videre) og dermed i vid udstrækning ændre de institutionelle og juridiske rammer samt en række grundlæggende aspekter af ikke bare det offentlige, men også det private liv;
- W. der henviser til, at det står alle EU-medlemsstater helt frit for at revidere deres forfatning, og der henviser til, at selve meningen med et demokratisk skift er, at det giver en ny regering mulighed for at vedtage lovgivning, der afspejler befolkningens vilje, dens værdier og politiske løfter, for så vidt som de demokratiske værdier og principper og retsstatsprincippet, der råder i Unionen, overholdes der henviser til, at særlige forfatningsprocedurer i alle medlemsstaterne gør det vanskeligere at ændre forfatningen end at ændre den almindelige lovgivning, navnlig med brug af kvalificeret flertal, supplerende beslutningsprocesser, tidsfrister og folkeafstemninger;
- X. der henviser til, at de demokratiske traditioners fortid i Europa vidner om, at en forfatningsreform kræver størst mulig forsigtighed og behørig hensyntagen til procedurer og garantier, som har til formål bl.a. at bevare retsstaten, magtadskillelsen og hierarkiet af retsnormer – idet forfatningen er landets øverste lov;
- Y. der henviser til, at omfanget af de omfattende og systematiske forfatningsmæssige og institutionelle reformer, som den nye ungarske regering og det nye ungarske parlament har gennemført inden for et ekstremt kort tidsrum, er uden sidestykke og grunden til, at så mange europæiske institutioner og organisationer (EU, Europarådet, OSCE) har fundet det nødvendigt at vurdere konsekvenserne af visse af reformerne; der henviser til, at der ikke bør forekomme dobbelte standarder i behandlingen af medlemsstaterne, hvorfor situationen i andre medlemsstater også bør overvåges for at sikre lighed for traktaterne blandt medlemsstaterne;
- Z. der henviser til, at en dialog baseret på åbenhed, rummelighed, solidaritet og gensidig respekt mellem de europæiske institutioner og de ungarske myndigheder er nødvendig inden for rammerne af ovennævnte demokratiske værdifællesskab;

AA. der henviser til, at Kommissionen under varetagelsen af sit ansvar for at føre tilsyn med gennemførelsen af EU-retten skal handle med størst mulig beføjelse samt respekt for uafhængigheden og handle omgående og med rettidig omhu især ved undersøgelse af potentielle grove krænkelse af Unionens værdier fra en medlemsstats side;

Grundloven og dens overgangsbestemmelser

AB. der henviser til, at den ungarske grundlov – som blev vedtaget den 18. april 2011, udelukkende med stemmerne fra den regerende koalition og med udgangspunkt i et udkast udarbejdet af repræsentanter fra den regerende koalition – blev vedtaget inden for et ekstremt kort tidsrum på bare 35 kalenderdage regnet fra fremsættelsen af forslag (T/2627) over for parlamentet, hvilket indskrænkede mulighederne for en gennemgribende og indgående debat om udkastet med oppositionspartierne og civilsamfundet;

AC. der henviser til, at forfatningsudkastet, som blev forelagt det ungarske parlament den 14. marts 2011, var udarbejdet af repræsentanter fra den regerende FIDESZ-KDNP-koalition og ikke et arbejdsdokument fremkommet på baggrund af overvejelser i parlamentets ad hoc-udvalg, som netop var nedsat udtrykkeligt med henblik på at udarbejde den nye grundlov, hvilket forværrer den manglende høring af oppositionen yderligere;

AD. der henviser til, at den "nationale høring" om forfatningsgivningen bestod af en liste med 12 spørgsmål om meget specifikke emner, som var udarbejdet af regeringspartiet på en måde, der kunne have afstedkommet selvindlysende svar, og til, at den ikke omfattede teksten til grundlovsudkastet;

AE. der henviser til, at den ungarske forfatningsdomstol i forlængelse af et andragende vedrørende forfatningen indgivet af den ungarske kommissær for grundlæggende rettigheder den 28. december 2012 ophævede over to tredjedele af overgangsbestemmelserne (afgørelse nr. 45/2012) med den begrundelse, at de ikke var midlertidige;

AF. der henviser til, at den fjerde ændring af grundloven, som blev vedtaget den 11. marts 2013, integrerer de fleste af de overgangsbestemmelser, som forfatningsdomstolen ophævede, i grundloven sammen med andre bestemmelser, som tidligere er kendt forfatningsstridige;

Omfattende brug af forfatningslove

AG. der henviser til, at den ungarske grundlov henviser til 26 emner, der skal defineres ved forfatningslove (dvs. love, der skal vedtages med et flertal på to tredjedele), og som dækker en bred vifte af emner vedrørende Ungarns institutionelle system, udøvelsen af grundlæggende rettigheder og vigtige samfundsmæssige ordninger;

AH. der henviser til, at parlamentet siden grundlovens vedtagelse har

udstedt 49 forfatningslove¹ (på halvandet år);

AI. der henviser til, at en række emner, såsom specifikke aspekter af familieretten og skatte- og pensionssystemerne, som normalt hører ind under lovgiverens almindelige beslutningsbeføjelser, reguleres ved forfatningslove;

Hasteprocedurer, praksis i forbindelse med lovforslag fra enkeltmedlemmer og parlamentsdebatter

AJ. der henviser til, at vigtig lovgivning, herunder grundloven, den anden og fjerde ændring af grundloven, grundlovens overgangsbestemmelser og en række forfatningslove, blev vedtaget på baggrund af lovforslag fra enkeltmedlemmer, for hvilke reglerne i lov CXXXI fra 2010 om det civile samfunds deltagelse i udarbejdelsen af lovgivning og i dekret 24/2011 fra ministeren for offentlig administration og retlige anliggender om forudgående og efterfølgende konsekvensanalyse ikke finder anvendelse, hvilket betyder, at lovgivning, som vedtages via denne forenklede procedure, er genstand for begrænset offentlig debat;

AK. der henviser til, at vedtagelsen af et stort antal forfatningslove inden for et meget kort tidsrum, herunder lovene om ungarske dommers retsstilling og aflønning og om ungarske domstoles opbygning og forvaltning, samt lovene om religionsfrihed og om Ungarns nationalbank, uvægerligt begrænsede mulighederne for tilstrækkelig høring af oppositionspartierne og civilsamfundet, herunder, hvor det var relevant, arbejdsgiverforeningerne, fagbevægelsen og interessegrupper;

AL. der henviser til, at lov XXXVI af 2012 om nationalforsamlingen giver parlamentets formand omfattende beføjelser til at begrænse medlemmernes ytringsfrihed i parlamentet;

AM. der henviser til, at i henhold til grundloven har man indført to nye forfatningsmæssige klagemuligheder over for forfatningsdomstolen, mens popularklager med krav om efterfølgende gennemgang er blevet afskaffet;

Skævvridning af styrkeforholdet mellem institutionerne: Forfatningsdomstolen, parlamentet og databeskyttelsesmyndigheden

AN. der henviser til, at forfatningsdomstolens beføjelser vedrørende efterfølgende gennemgang af, hvorvidt indholdet i budgetrelaterede love overholder forfatningen, til at gennemgå budgetrelaterede love i henhold til grundloven er blevet væsentligt begrænset til overtrædelser af en udtømmende liste over rettigheder, hvilket forhindrer, at den undersøger, hvorvidt sager vedrørende overtrædelser af andre grundlæggende rettigheder, herunder ejendomsretten, retten til en retfærdig rettergang og retten til ikke at blive forskelsbehandlet, er i overensstemmelse med forfatningen;

AO. der henviser til, at den fjerde ændring af grundloven lod forfatningsdomstolens allerede eksisterende ret til at undersøge grundlovsændringer på et proceduremæssigt

¹ Disse love omfatter forfatningslove, som i to tredjedele flertal for vedtagelse, forfatningslove, hvor nogle bestemmelser skal kan vedtages med simpelt flertal, og love, som kræver et flertal på to tredjedele af de tilstedeværende parlamentsmedlemmer for at blive vedtaget.

grundlag stå uændret, og der henviser til, at den for fremtiden forhindrer domstolen i at undersøge ændringer af grundloven på et substantielt grundlag;

AP. der henviser til, at forfatningsdomstolen i sin ovennævnte afgørelse 45/2012 fastslog, at "Forfatningsmæssig legalitet indebærer ikke blot gyldighedskrav af proceduremæssig, formel og offentligretlig karakter, men også substantielle bestemmelser. De forfatningsmæssige kriterier i en demokratisk stat med retsstatsforhold er samtidig forfatningsmæssige værdier, principper og grundlæggende demokratiske frihedsrettigheder forankret i internationale traktater og accepteret og anerkendt af samfund af demokratiske stater med retsstatsforhold samt ius cogens, der til dels er det samme som det foregående. Forfatningsdomstolen kan, såfremt det er relevant, endog undersøge den frie håndhævelse og konstitutionaliseringen af de substantielle krav, garantier og værdier i demokratiske stater med retsstatsforhold"; (punkt IV.7 i afgørelsen);

AQ. der henviser til, at det i den fjerde ændring af grundloven yderligere fastsættes, at forfatningsdomstolens kendelser afsagt før grundlovens ikrafttræden ophæves, og at man ved at gøre dette går direkte imod forfatningsdomstolens afgørelse nr. 22/2012, hvori domstolen fastslog, at dens erklæringer vedrørende grundlæggende værdier, menneskerettigheder og frihedsrettigheder samt om de forfatningsmæssige institutioner, som ikke er ændret grundlæggende gennem grundloven, fortsat gælder; der henviser til, at den fjerde ændring betød, at en række bestemmelser, som forfatningsdomstolen tidligere havde erklæret forfatningsstridige, blev genindført i grundloven;

AR. der henviser til, at det ikkeparlamentariske organ, budgetrådet, som har begrænset demokratisk legitimitet, har fået beføjelse til at nedlægge veto mod finansloven og dermed indskrænker den demokratisk valgte lovgivers mulighed for at handle og give republikkens præsident mulighed for at opløse parlamentet;

AS. der henviser til, at den nye lov om informationsfrihed, som blev vedtaget i juli 2011, ophævede institutionen ombudsmand for databeskyttelse og informationsfrihed og dermed bragte ombudsmandens seks år lange embedsperiode til ophør i utide og overførte institutionens beføjelser til den nyoprettede nationale myndighed for databeskyttelse; der henviser til, at disse ændringer for øjeblikket undersøges af Den Europæiske Unions Domstol;

AT. der henviser til, at Kommissionen indledte en overtrædelsesprocedure mod Ungarn den 8. juni 2012 med den begrundelse, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 95/46/EF, idet landet har fjernet den tilsynsførende for databeskyttelse fra sit embede inden embedsperiodens udløb og dermed har bragt embedets uafhængighed i fare;

Domstolenes uafhængighed

AU. der henviser til, at i henhold til grundloven og overgangsbestemmelserne blev den seksårige embedsperiode for den tidligere højesteretspræsident (omdøbt til "Kúria") afsluttet i utide efter to år;

AV. der henviser til, at Ungarn den 2. juli 2012 ændrede forfatningslovene om domstolene (lov CLXI af 2011 om domstolenes opbygning og forvaltning og lov CLXII af 2011 om dommernes retsstilling og aflønning) og delvis gennemførte Venedigkommissionens

anbefalinger;

- AW. der henviser til, at centrale foranstaltninger, der sikrer dommernes uafhængighed, som f.eks. uafsættelighed, en garanteret embedsperiode samt strukturen og sammensætningen af de styrende organer, ikke er reguleret i selve grundloven, men stadig er – sammen med detaljerede regler om domstolenes opbygning og administration – fastsat i de ændrede forfatningslove;
- AX. der henviser til, at forfatningsdomstolens uafhængighed ikke sikres gennem den ungarske forfatning, og at det samme gælder retsvæsenets administration;
- AY. der henviser til, at ændringen af forfatningslovene om domstolene med hensyn til den nationale domstolsmyndigheds præsidenten beføjelser til at overføre en sag til en anden domstol end den domstol, som sagen oprindeligt var indbragt for, med henblik på at pådømme sager inden for rimelig tid ikke indeholder objektive normative kriterier for udvælgelsen af de sager, der skal overføres;
- AZ. der henviser til, at efter grundlovens ikrafttræden med tilhørende overgangsbestemmelser og forfatningslov nr. CLXII af 2011 om dommernes retsstilling og aflønning, blev den obligatoriske pensionsalder for dommere sænket fra 70 til 62 år;
- BA. der henviser til at EU-Domstolen i sin afgørelse af 6. november 2012 fastslår, at en radikal nedsættelse af pensionsalderen for dommere, anklagere og notarer i Ungarn fra 70 til 62 år udgør uberettiget forskelsbehandling på grund af alder, og at to grupper af ungarske dommere fremsendte klager til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol den 20. juni 2012, hvori de bad om at få fastslået, at den ungarske nedsættelse af pensionsalderen for dommere strider mod EMRK;
- BB. der henviser til, at det ungarske parlament den 11. marts 2013 vedtog lov nr. XX af 2013 om ændring af den øvre aldersgrænse med henblik på delvis at overholde afgørelserne fra den ungarske forfatningsdomstol af 16. juli 2012 og EU-Domstolen af 6. november 2012;

Valgreform

- BC. der henviser til, at det regerende flertal i parlamentet har reformeret valgsystemet på en ensidig måde uden at søge at opnå konsensus med oppositionen;
- BD. der henviser til, at det ungarske parlament som led i den seneste valgreform den 26. november 2012 vedtog loven om valgproceduren på grundlag af et enkeltmedlems lovforslag, der havde til formål at erstatte den tidligere automatiske vælgerregistrering af alle borgere med bopæl i Ungarn med et system med frivillig registrering som en forudsætning for, at den enkelte kan udøve sin stemmeret;
- BE. der henviser til, at den anden ændring af grundloven med kravet om vælgerregistrering blev fremsat i form af et enkeltmedlems lovforslag samme dag som lovforslaget om valgproceduren, nemlig den 18. september 2012, og blev vedtaget den 29. oktober 2012;
- BF. der henviser til, at Venedigkommissionen og OSCE/ODIHR den 15.-16. juni 2012 vedtog

en fælles udtalelse om loven om valg af medlemmer til det ungarske parlament,

- BG. der henviser til, at forfatningsdomstolen i forlængelse af andragendet fra republikkens præsident af 6. december 2012 fastslog, at registreringskravet udgør en uberettiget begrænsning af stemmeretten for ungarske statsborgere og derfor er forfatningsstridigt;
- BH. der henviser til, at forfatningsdomstolen fastslog, at vælgerregistrering for borgere, der er bosiddende i udlandet, kan betragtes som berettiget, fastslog endvidere i sin afgørelse af 4. januar, at en udelukkelse af muligheden for, at vælgere uden adresse i Ungarn kan registrere sig personligt, udgør forskelsbehandling, og at bestemmelserne om, at politiske reklamer kun må offentliggøres i de offentlige medier under valgkampen, samt reglerne om forbud mod offentliggørelse af offentlige opinionsundersøgelser fra og med seks dage før valget, udgør en uforholdsmæssig indskrænkning af ytringsfriheden og pressefriheden;

Medielovgivning

- BI. der henviser til, at Den Europæiske Union er baseret på de demokratiske værdier og retsstatsprincippet og derfor garanterer og fremmer ytrings- og informationsfrihed, som er fastlagt i artikel 11 i chartret og artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention, og at disse rettigheder omfatter retten til at udtrykke sin holdning og friheden til at modtage og formidle information uden kontrol, indblanding eller pres fra de offentlige myndigheder;
- BJ. der henviser til, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastslået, at medlemsstaterne har en positiv forpligtelse til at sikre mediepluralisme i henhold til artikel 10 i EMRK, og at konventionens bestemmelser svarer til bestemmelserne i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder som led i Fællesskabets regelværk;
- BK. der henviser til, at en selvstændig og stærk offentlig sfære baseret på uafhængige og pluralistiske medier udgør en nødvendig ramme, hvor de kollektive frihedsrettigheder i civilsamfundet – som forsamlings- og foreningsfrihed – samt individuelle frihedsrettigheder – som ytringsfrihed og informationsfrihed – kan trives, og at journalister ikke bør udsættes for pres fra ejere, direktører og regeringer eller for økonomiske trusler;
- BL. der henviser til, at Europarådet og OSCE gennem erklæringer, resolutioner, henstillinger, udtalelser og rapporter om mediefrihed, pluralisme og koncentration har skabt et betydeligt korpus af fælles europæiske minimumsstandarder på dette område;
- BM. der henviser til, at medlemsstaterne har en pligt til at fremme og beskytte menings-, ytrings- og informations- og mediefrihed, og at EU, hvis disse frihedsrettigheder udsættes for en alvorlig trussel eller krænkes i en medlemsstat, er forpligtet til at gribe ind rettidigt og effektivt på grundlag af sine beføjelser i henhold til traktaterne og chartret for at beskytte den europæiske demokratiske og pluralistiske orden og de grundlæggende rettigheder;
- BN. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har givet udtryk for bekymring over mediefriheden samt mediernes pluralisme og koncentration i EU og EU's medlemsstater;

- BO. der henviser til, at Parlamentet, Kommissionen, OSCE-repræsentanten for frie medier og Europarådets menneskerettighedskommissær samt Europarådets generalsekretær, FN's særlige rapportør for fremme af retten til menings- og ytringsfrihed og en lang række internationale og nationale journalistorganisationer, redaktører og forlæggere, ngo'er, der er aktive inden for menneskerettigheder og borgerlige frihedsrettigheder, samt medlemsstaterne har udtrykt kritik af flere af bestemmelserne i den ungarske medielovgivning;
- BP. der henviser til, at der hovedsageligt er rejst kritik af vedtagelsen af lovgivning under den parlamentariske procedure for enkeltmedlemmers fremsættelse af lovforslag, medietilsynets meget hierarkiske struktur, de ledelsesmæssige beføjelser hos formanden for tilsynsmyndigheden, manglen på bestemmelser til sikring af myndighedens uafhængighed, myndighedens omfattende magt for så vidt angår tilsyn og sanktioner, de betydelige følger af visse bestemmelser for programindholdet, manglen på mediespecifik regulering, manglen på gennemsigtighed i proceduren for afgivelse af bud på licenser, normer, som er vage og derfor kan bidrage til vilkårlig anvendelse og håndhævelse;
- BQ. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 10. marts 2011 om medieloven i Ungarn understregede, at den ungarske medielov hurtigst muligt burde suspenderes og revideres på grundlag af bemærkninger og forslag fra Kommissionen, OSCE og Europarådet, og at Parlamentet opfordrede Kommissionen til fortsat nøje at overvåge og evaluere, om den ændrede ungarske medielov overholder EU-lovgivningen og særlig chartret om grundlæggende rettigheder;
- BR. der henviser til, at Europarådets menneskerettighedskommissær har understreget behovet for at ændre lovgivningen for at afhjælpe krænkelse af mediefriheden, f.eks. krav om, hvilke oplysninger og hvilken dækning der skal komme fra alle medieudbydere, sanktioner over for medierne, forebyggende restriktioner af pressefriheden i form af registreringskrav og undtagelser fra beskyttelsen af journalisters kilder, og at han i forbindelse med mediernes uafhængighed og frihed har givet udtryk for, at der er behov for at rette op på problemer som de svækkede forfatningsmæssige garantier for pluralisme, manglende uafhængighed for tilsynsorganer på medieområdet, manglende sikkerhed for public service-radio- og tv-foretagenders uafhængighed og mangel på en effektiv national klagemulighed for medieaktører, der berøres af Medierådets afgørelser;
- BS. der henviser til, at Kommissionen har givet udtryk for betænkeligheder ved den ungarske medielovs overensstemmelse med direktivet om audiovisuelle medier og EU's regelsæt generelt, navnlig hvad angår kravet om, at alle udbydere af audiovisuelle medietjenester skal sikre en afbalanceret dækning, og også har sat spørgsmål ved lovens overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og respekt for den grundlæggende ret til ytrings- og informationsfrihed, der er fastsat i artikel 11 i chartret om grundlæggende rettigheder, oprindelseslandsprincippet og registreringskravene, og at det ungarske parlament i marts 2011 efter forhandlinger med Kommissionen ændrede reglerne i henhold til forhandlingerne mellem parterne;
- BT. der henviser til, at OSCE har udtrykt alvorlige, i visse tilfælde faktisk fejlagtige, forbehold vedrørende den ungarske lovgivnings materielle og geografiske dækning, den

politisk homogene sammensætning af Mediemyndigheden og Medierådet, de uforholdsmæssige sanktioner, manglen på en automatisk procedure for suspendering af sanktioner, når en afgørelse fra Mediemyndigheden appelleres til domstolene, kränkelsen af journalisters kildebeskyttelse og beskyttelsen af familieværdier;

- BU. der henviser til, at OSCE-henstillingerne¹ omfattede fjernelse fra lovene af de lovmæssige krav om afbalanceret dækning og af andre forskrifter for indholdet, sikring af redaktionel uafhængighed, sikring af, at der gælder forskellige regler for forskellige former for medier – trykte medier, radio og tv samt onlinemedier – præcisering af de vage formuleringer i lovgivningen, fjernelse af registreringskravene, som blev anset for alt for vidtgående, sikring af, at tilsynsorganet er uafhængigt og kompetent, sikring af objektivitet og pluralisme i proceduren for udnævnelse af organer, der styrer mediesektoren, undladelse af at anbringe trykte medier under tilsynsorganets jurisdiktion og effektiv tilskyndelse til selvregulering;
- BV. der henviser til, at selv om lovene blev ændret i 2011 efter forhandlinger med Europa-Kommissionen og i maj 2012 efter forfatningsdomstolens afgørelse af december 2011, som forkastede flere bestemmelser som værende i strid med forfatningen med hensyn til indholdsreguleringen af den trykte presse, journalisters kildebeskyttelse, kravet om levering af data samt medie- og udpegelsen af telekommunikationskommissæren, har OSCE-repræsentanten for frie medier beklaget, at der var blevet fremsat og vedtaget en række ændringsforslag med kort varsel og uden høring af aktører, og at der ikke var sket nogen forbedring af grundlæggende elementer i lovgivningen, herunder især udnævnelsen af formanden for og medlemmerne af Mediemyndigheden og Medierådet, deres magt over indholdet i radio- og tv-medier, idømmelse af store bøder og manglen på garantier for offentlige radio- og tv-stationers finansielle og redaktionelle uafhængighed;
- BW. der henviser til, at selv om FN's særlige rapportør for fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed hilste ændringerne af mediellovgivningen, der blev vedtaget i marts 2011, velkommen, har denne også fremhævet behovet for at afhjælpe de resterende problemer vedrørende regulering af medieindhold, utilstrækkelige garantier til at sikre mediemyndighedens uafhængighed og upartiskhed, uforholdsmæssigt store bøder og andre administrative sanktioner, mediellovgivningens anvendelighed på alle former for medier, herunder pressen og internettet, registreringskrav og manglede beskyttelse af journalisters kilder;
- BX. der henviser til, at man i en analyse fra Europarådets eksperter (som vurderede, hvorvidt mediellovene, der blev foreslået ændret i 2012, overholdt Europarådets standardsættende tekster inden for medie- og ytringsfrihed) anbefalede, at specifikke bestemmelser vedrørende registrering og gennemsigtighed, indholdsregulering, forpligtelser vedrørende nyhedsdækning, kildebeskyttelse, public service-medier og tilsynsorganer revideres grundigt, præciseres eller i visse tilfælde ophæves;
- BY. der henviser til, at der efter dialogen med EU og Europarådets generalsekretær i form af en brevveksling og ekspertmøder blev fremsat forslag til yderligere ændringer af lovgivningen i februar 2013 med henblik på at styrke og garantere sikkerheden for

¹ Juridisk analyse fremsendt til den ungarske regering den 28. februar 2011 <http://www.osce.org/fom/75990>
Se endvidere analysen og vurderingen fra september 2010 på <http://www.osce.org/fom/71218>

medietilsynsorganernes uafhængighed, navnlig med hensyn til reglerne om udnævnelse og valg af formand for Den Nationale Medie-, Informations- og Kommunikationsmyndighed og Medierådet samt vedrørende henholdsvis udnævnelsesproceduren, personen, der foretager udnævnelsen, og forlængelser af embedsperioden;

- BZ. der henviser til, at de ungarske myndigheder har erklæret, at de har til hensigt at revidere bestemmelserne om begrænsninger i politiske reklamer under valgkampe; der henviser til, at den ungarske regering ligger i forhandlinger med Kommissionen om spørgsmålet om politiske reklamer; der henviser til, at den fjerde ændring af grundloven indfører et bredt og potentielt vagt forbud mod ytringer, der krænker bestemte grupper, herunder den ungarske nation, og som kan anvendes til vilkårlige angreb på ytringsfriheden og virke hæmmende journalister, kunstnere og andre;
- CA. der henviser til, at Den Nationale Medie-, Informations- og Kommunikationsmyndighed og Medierådet ikke har foretaget vurderinger af lovgivningens indvirkning på journalistikkens kvalitet, graderne af redaktionel frihed og kvaliteten af journalisters arbejdsbetingelser;

Respekt for rettighederne for personer, der tilhører minoriteter

- CB. der henviser til, at respekten for rettighederne for personer, der tilhører mindretal, udtrykkeligt anerkendes som en af de værdier, der henvises til i artikel 2 i TEU, og Unionen lægger vægt på at fremme disse værdier og bekæmpe social udstødelse, racisme, antisemitisme og diskrimination;
- CC. der henviser til, at ikke-forskelsbehandling er en grundlæggende rettighed, jf. chartrets artikel 21;
- CD. der henviser til, at medlemsstaternes ansvar for at sikre, at alles grundlæggende rettigheder overholdes uanset deres etniske oprindelse eller tro, omfatter alle niveauer af den offentlige forvaltning og alle retshåndhævende myndigheder, og den indebærer ligeledes aktiv fremme af tolerance og kraftig fordømmelse af fænomener som f.eks. racebetinget vold, antisemitisk og romafjendsk hadefuld tale, især når den udtrykkes i officiel eller offentlig form, herunder i det ungarske parlament;
- CE. der henviser til, at de retshåndhævende myndigheders manglende reaktion i sager om racistisk motiveret kriminalitet¹ har ført til mistillid til politiet;
- CF. der henviser til, at det er bemærkelsesværdigt, at det ungarske parlament har vedtaget lovgivning på det straffe- og civilretlige område for at bekæmpe racehad og hadefulde udtalelser;
- CG. der henviser til, at selv om intolerance over for medlemmerne af romasamfundet og det jødiske samfund ikke er et problem, der udelukkende forbindes med Ungarn, og at andre medlemsstater står med de samme problemer, har de seneste begivenheder skabt bekymring over den romafjendske og antisemitiske hadefulde tale i Ungarn;

¹ Rapport fra FN's særlige rapportør om moderne former for racisme, racediskrimination, fremmedhad og tilhørende intolerance (A/HRC/20/33/Add.

CH. der henviser til, at gennemførelsen af lovgivning med tilbagevirkende kraft på skatteområdet og pensionsområdet har medført en massivt øget social usikkerhed og fattigdom, hvilket ikke kun har bevirket stor usikkerhed i befolkningen, men også krænker den private ejendomsret og undergraver grundlæggende borgerlige frihedsrettigheder;

Religions- eller trosfrihed og anerkendelse af kirker

CI. der henviser til, at retten til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed i henhold til artikel 9 i EMRK og artikel 10 i chartret er en af grundpillerne i et demokratisk samfund, og at statens rolle i denne henseende bør være som en neutral og upartisk garant for retten til at praktisere forskellige former for religion, tro og overbevisning;

CJ. der henviser til, at kirkeloven betød en ny juridisk ordning for regulering af religiøse sammenslutninger og kirker i Ungarn, der indebar en række krav om anerkendelse af kirker og gjorde denne anerkendelse betinget af en forudgående godkendelse med to tredjedele flertal i parlamentet;

CK. der henviser til, at Venedig-kommissionen vurderede, at kravet i kirkeloven om parlamentets anerkendelse som en betingelse for at måtte oprette en kirke, udgjorde en begrænsning af religionsfriheden;

CL. der henviser til, at som følge af indførelsen af bestemmelser i kirkeloven med tilbagevirkende kraft, mistede mere end 300 registrerede kirker deres juridiske status som kirke;

CM. der henviser til, at efter anmodning fra adskillige trossamfund og den ungarske kommissær for grundlæggende rettigheder undersøgte forfatningsdomstolen, hvorvidt bestemmelserne i kirkeloven var i overensstemmelse med forfatningen, og erklærede nogle af dem for forfatningsstridige og ophævede dem med tilbagevirkende kraft i sin afgørelse 6/2013 af 26. februar 2013;

CN. der henviser til, at forfatningsdomstolen i denne afgørelse ikke stiller spørgsmålstejn ved parlamentets ret til at opstille de materielle betingelser for anerkendelse af en kirke, men alligevel gav udtryk for, at anerkendelse af status som kirke gennem en afstemning i parlamentet kan føre til politisk prægede beslutninger, og at forfatningsdomstolen erklærede, at loven ikke indeholdt nogen forpligtelse til at fremlægge detaljerede begrundelser for en beslutning om at afvise en anerkendelse af en kirke, at ingen tidsfrister for parlamentets behandling blev fastsat, og at loven ikke sikrede mulighed for effektiv klageadgang i tilfælde af afvisning eller manglende beslutning;

CO. der henviser til, at den fjerde ændring af grundloven, som blev vedtaget to uger efter forfatningsdomstolens afgørelse, ændrede artikel VII i forfatningen og indskrev parlamentets beføjelser til at vedtage forfatningslove om anerkendelse af visse organisationer, som er engageret i religiøse aktiviteter som kirker, i forfatningen og dermed tilsidesatte forfatningsdomstolens afgørelse;

II- Vurdering

Den ungarske grundlov og dens gennemførelse

1. minder om, at overholdelse af legalitetsprincippet, herunder en gennemsigtig, pålidelig og demokratisk vedtagelsesproces for lovgivning og for en grundlov, og et stærkt system med et repræsentativt demokrati baseret på frie valg og respekt for oppositionens rettigheder er de vigtigste bestanddele i demokratiet og retsstatsprincippet, som er fastlagt i artikel 2 i TEU ifølge hvilken ”Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikke-forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem kvinder og mænd” og endvidere indeholdt i præamblen til både EU-traktaten og chartret; beklager, at EU-institutionerne ikke altid tidligere har kunnet leve op til sine egne krav vedrørende beskyttelsen af EU's grundlæggende værdier; understreger derfor EU-institutionernes særlige ansvar for at kæmpe for, at de europæiske grundlæggende rettigheder i henhold til artikel 2 i TEU respekteres på EU-plan og i medlemsstaterne;
2. gentager, at selv om udarbejdelsen og vedtagelsen af den nye forfatning hører under medlemsstaternes kompetencer, er medlemsstaterne og EU ansvarlige for at sikre, at forfatningsprocessen og indholdet af forfatningerne stemmer overens med medlemsstatens forpligtelser i traktaten om dens tiltrædelse af Den Europæiske Union, dvs. Unionens, charterets og den europæiske menneskerettighedskonventions fælles værdier;
3. beklager, at processen med at udarbejde og vedtage den ungarske grundlov ikke var så gennemsigtig, åben og rummelig og ikke havde det konsensuelle grundlag, som kunne forventes i en moderne demokratisk forfatningsproces, så selve grundlovens legitimitet blev svækket;
4. henviser til ovennævnte afgørelse af 28. december 2012, hvor forfatningsdomstolen erklærede, at det ungarske parlament overskred sin lovgivningsbeføjelse, da det vedtog en række permanente og generelle overgangsbestemmelser i grundloven bl.a. bestemmelser om, at ”det er den forfatningsmæssige myndigheds ansvar at løse problemerne i forbindelse med en delvis annullering”; Parlamentet skal skabe en indlysende og klar situation, idet det tilføjes, at dette ikke betyder en automatisk og umiddelbar indføjeelse af de annullerede bestemmelser i grundloven, da Parlamentet skal undersøge den regulerede genstand af de annullerede ikke-midlertidige bestemmelser, og det skal træffe afgørelse om, hvilke bestemmelser der skal gøres til genstand for varig regulering og på hvilket niveau i lovhierarkiet; der er også Parlamentets opgave at udvælge de bestemmelser – der skal gøres til genstand for varig regulering – som skal indføres i grundloven, og dem, som skal reguleres gennem love vedtaget af parlamentet;
5. kritiserer i stærke vendinger bestemmelserne i den fjerde ændring af grundloven, som undergraver grundlovens overlegenhed ved i sin tekst at indføre en række bestemmelser, som tidligere er kendt forfatningsstridige – dvs. er proceduremæssigt eller substantielt inkompatible med grundloven – af forfatningsdomstolen;
6. minder om, at forfatningsdomstolen i ovennævnte afgørelse af 28. december 2012 kom med en klar afgørelse om proceduremæssige forfatningsstandarder ved at erklære følgende: ”I demokratiske stater med retsstatsforhold indeholder forfatningerne konstante substantielle og proceduremæssige standarder og bestemmelser; De forfatningsmæssige

bestemmelser af substantiel og proceduremæssig karakter skal ikke være lavere i grundloven, end de var i forfatningen (lov). En retsstats bestemmelser fortsætter med at være bestemmelser, der håndhæves konstant på nuværende tidspunkt, og de er programmer for fremtiden; Retsstaten har et system af konstante værdier, principper og garantier"; mener, at en så tydelig og værdig erklæring gælder for EU og alle dens medlemsstater

7. minder om, at Unionens fælles værdier om demokratiet og retsstatsprincippet kræver et stærkt system med et repræsentativt demokrati baseret på frie valg og respekt for oppositionens rettigheder, og at valg ifølge artikel 3 i protokol nr. 1 i den europæiske menneskerettighedskonvention bør garantere "folkets frie meningstilkendegivelse ved valget af medlemmer til den lovgivende forsamling";
8. henviser til, at anvendelsen af love, som kræver to tredjedels flertal, er normalt i andre medlemsstater og har været en del af de ungarske forfatnings- og retssystem siden 1989, men at den omfattende brug af forfatningslove til at fastsætte meget specifikke og detaljerede bestemmelser undergraver de demokratiske principper og retsstatsprincipperne, da det har gjort det muligt for den nuværende regering, der har et kvalificeret flertal, at cementere politiske valg med det resultat, at det bliver vanskeligere for enhver ny regering, som kun råder over et simpelt flertal i parlamentet, at reagere på samfundsændringer, hvilket potentielt mindsker betydningen af nye valg; mener, at en sådan anvendelse bør tages op til fornyet behandling for at sikre, at kommende regeringer og parlamentsflertal får mulighed for at lovgive på en fornuftig og sammenhængende måde;
9. mener, at brug af individuelle medlemmers lovgivningsprocedurer til at gennemføre forfatningen (gennem forfatningslovgivning) ikke er en gennemsigtig, pålidelig og demokratisk lovgivningsproces, eftersom dette ikke garanterer en meningsfuld social debat og høring og kan være i strid med selve forfatningen, hvilket forpligter regeringen (og ikke de enkelte medlemmer) til at fremlægge de nødvendige lovforslag for parlamentet for gennemførelsen af grundloven;
10. understreger Venedig-kommissionens udtalelse (nr. CDL-AD(2011)016), som "glæder sig over, at den nye forfatning etablerer et konstitutionelt system, der bygger på grundlæggende principper som demokrati, retsstatsprincippet og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder; er enig i Venedig-kommissionens udtalelse (nr. CDL-AD(2012)001), ifølge hvilken vedtagelsen af en stor mængde lovgivning på meget kort tid kan forklare, hvorfor nogle af de nye bestemmelser ikke lever op til europæiske standarder; henviser endvidere til Venedig-kommissionens udtalelse om den fjerde ændring af den ungarske grundlov (Nr. CDL-AD(2013)012), hvori det fremføres, at "den fjerde ændring skaber og viderefører i sig selv mangler i Ungarns forfatningssystem";
11. glæder sig over, at Ungarns grundlov gentager og bekræfter artiklerne i EU's charter om grundlæggende rettigheder, og at Ungarn som det fjerde land i EU anerkender det ungarske tegnsprog som et fuldgyldigt sprog og forsvarete tegnsproget som en del af den ungarske kultur i artikel H;
12. glæder sig over, at Ungarns grundlov i artikel XV specifikt forbyder enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, handicap, sprog, religion eller tro,

politiske eller andre anskuelser, national eller social oprindelse, formueforhold, fødsel eller andre, samt at Ungarn skal vedtage særlige foranstaltninger for at beskytte børn, kvinder, ældre og handicappede i henhold til artikel 20-26 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;

Demokratisk system med kontrol og tilsyn

13. minder om, at demokrati og retsstatsprincippet kræver, at magten deles mellem uafhængige institutioner baseret på et korrekt fungerende system med kontrol og tilsyn og en effektiv kontrol med lovgivningens overensstemmelse med forfatningen;
14. minder om, at forfatningsflertallet øgede antallet af forfatningsdommere fra 11 til 15 og afskaffede kravet om at nå til enighed med oppositionen om valget af forfatningsdommere; er bekymret over, at 8 af de 15 nuværende forfatningsdommere på grund af disse foranstaltninger er valgt udelukkende med to tredjedeles flertal (med en undtagelse), herunder to nye medlemmer, som er udpeget direkte fra deres positioner som medlemmer af parlamentet;
15. glæder sig over indførelsen af muligheden for to nye typer forfatningsklage til forfatningsdomstolen og forstår, at et demokratisk system, som bygger på retsstatens principper, ikke nødvendigvis behøver have en forfatningsdomstol for at fungere korrekt; minder dog om Venedig-kommissionens udtalelse nr. CDL-AD(2011)016, som siger, at en forfatningsdomstol i de lande, som har valgt en sådan skal have ret til at vurdere, hvorvidt alle love overholder de menneskerettigheder, som er garanteret i forfatningen; mener derfor, at begrænsningerne i forfatningsdomstolens kompetence over finansloven og skattelovgivningen svækker de institutionelle og proceduremæssige garantier for beskyttelse af en række forfatningsmæssige rettigheder, for parlamentets kontrolmuligheder og for regeringens finanspolitiske beføjelser;
16. minder om, at forfatningsdomstolen i sin afgørelse nr. 45/2012 erklærede følgende:
"Forfatningsmæssig legalitet indebærer ikke blot gyldighedskrav af proceduremæssig, formel og offentligretlig karakter, men også substantielle bestemmelser [...].
Forfatningsdomstolen kan, såfremt det er relevant, endog undersøge den frie håndhævelse og konstitutionaliseringen af de substantielle krav, garantier og værdier i demokratiske stater med retsstatsforhold";
17. mener, at forfatningsdomstolen i lyset af de systematiske ændringer af grundloven ud fra politisk vilje ikke længere kan opfylde sin rolle som det øverste organ til beskyttelse af forfatningen, især da den fjerde ændring udtrykkeligt forbyder domstolen at vurdere, om forfatningsændringerne er i strid med andre forfatningsmæssige krav og principper;
18. henviser til, at et demokratisk valgt parlament har ret at vedtage love i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, med respekt for politiske mindretal og efter en demokratisk og gennemskelig procedure og at domstolene, både de ordinære domstole og forfatningsdomstolen, har pligt til at sikre, at lovene er i overensstemmelse med grundloven; understreger betydningen af princippet om magtens deling og et velfungerende indbydes kontrolsystem; er i den forbindelse bekymret over denne ændring af beføjelserne i forfatningsspørgsmål til fordel for parlamentet og på bekostning af forfatningsdomstolen, som undergraver princippet om magtens deling og et korrekt

fungerende system med kontrol og tilsyn, som er de centrale resultater af retsstaten; glæder sig i den forbindelse over, at formændene for den ungarske og den rumænske forfatningsdomstol, Péter Paczolay og Augustin Zegrean den 16. maj 2013 i Eger i en fælles erklæring understregede, at forfatningsdomstolene har et særligt ansvar i lande, der regeres af to tredjedeles flertal;

19. er ligeledes yderst bekymret over bestemmelserne i den fjerde ændring af grundloven, som ophæver 20 års forfatningsmæssig retspraksis, og som indeholder et helt system med grundlæggende principper og forfatningsmæssige krav, herunder eventuel retspraksis, der berører anvendelsen af EU-lovgivningen og den europæiske menneskerettighedslovgivning; henviser til, at domstolen allerede har anvendt tidligere kendelser som inspirationskilde for fortolkninger; er imidlertid bekymret over, at andre domstole ikke vil have mulighed for at bygge deres kendelse af retspraksis fra forfatningsdomstolen;
20. er ligeledes bekymret over, hvorvidt den fjerde ændring af grundloven stemmer overens med EU's lovgivning, idet den giver den ungarske regering mulighed for at indføre en særlig skat for at gennemføre afgørelser fra EU-Domstolen om betalingsforpligtelser, når der ikke er tilstrækkelige midler i statsbudgettet, og når den offentlige gæld overstiger halvdelen af bruttonationalproduktet; henviser til den løbende dialog mellem den ungarske regering og Kommissionen om dette spørgsmål;
21. kritiserer den fremskyndede proces med at gennemføre vigtig lovgivning, eftersom den undergraver oppositionspartiernes ret til at tage del i lovgivningsprocessen, hvorved deres kontrol med flertallets og regeringens handlinger begrænses, og systemet med kontrol og tilsyn i sidste ende påvirkes negativt;
22. minder om, at databeskyttelsesmyndighedernes uafhængighed er garanteret af artikel 16 i TEUF og artikel 8 i EU's charter om grundlæggende rettigheder;
23. understreger, at beskyttelse mod at blive fjernet fra embedet i embedsperioden er en vigtig del af kravet om de nationale databeskyttelsesmyndigheders uafhængighed i henhold til EU's lovgivning;
24. bemærker, at Kommissionen har indledt en overtrædelsesprocedure mod Ungarn vedrørende lovligheden af afskedigelsen af den tidligere kommissær for databeskyttelse på baggrund af institutionens uafhængighed, og at sagen i øjeblikket verserer ved EU-Domstolen
25. beklager, at ovennævnte institutionelle ændringer medførte en tydelig svækkelse af systemet med kontrol og tilsyn som krævet af retsstatsprincippet og det demokratiske princip vedrørende magtens deling;

Domstolenes uafhængighed

26. minder om, at domstolenes uafhængighed er et krav i henhold til artikel 47 i charteret om grundlæggende rettigheder og artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og ligeledes er et vigtigt krav i det demokratiske princip om magtens deling som følge af artikel 2 i TEU;

27. minder om, at forfatningsdomstolen i ovennævnte afgørelse 33/2012 beskrev domstolenes og dommernes uafhængighed som et resultat af den historiske forfatning i Ungarn, da den erklærede, at: "princippet om domstolenes uafhængighed er med alle sine elementer uden tvivl en bedrift. Forfatningsdomstolen fastslår således, at domstolenes uafhængighed og det deraf følgende princip om uafsættelighed ikke blot er en normativ regel i grundloven, men også en bedrift som følge af den historiske forfatning. Det er derfor et fortolkningsprincip, som er obligatorisk for alle, baseret på bestemmelserne i grundloven, og som ligeledes skal anvendes, når grundlovens øvrige potentielle indhold udforskes"¹;
28. understreger, at en effektiv sikring af domstolenes uafhængighed danner grundlag for demokratiet i Europa og er en forudsætning for at konsolidere den gensidige tillid mellem de forskellige medlemsstaters retslige myndigheder og dermed et smidigt samarbejde på tværs af grænserne inden for det fælles område med retfærdighed, som finder sted på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse som fastslået i artikel 81 (civilretlige spørgsmål) og artikel 82 (straffesager) i TEUF;
29. beklager, at de utallige vedtagne foranstaltninger – samt visse igangværende reformer – ikke i tilstrækkelig grad kan garantere den forfatningsmæssige sikkerhed med hensyn til domstolenes uafhængighed og den ungarske forfatningsdomstols uafhængighed;
30. mener, at en for tidlig afslutning af præsidenten for højesterets embedsperiode er i strid med garantien for sikkerhed i ansættelsen, hvilket er en vigtig del af domstolenes uafhængighed;
31. glæder sig over ovennævnte afgørelse 33/2012, hvori forfatningsdomstolen erklærer, at tvungen afslutning af dommernes embedsperiode i en alder af 62 er i strid med forfatningen, samt ovennævnte afgørelse af 6. november 2012, hvori EU-Domstolen fastslog, at en radikal nedsættelse af pensionsalderen for dommere i Ungarn udgør uberettiget forskelsbehandling på grund af alder og derfor er i strid med Rådets direktiv 2000/78/EF;
32. glæder sig over ændringerne til lov CLXI af 2011 om de ungarske domstoles opbygning og forvaltning og lov CLXII af 2011 om ungarske dommers retsstilling og aflønning, som blev vedtaget af det ungarske parlament den 2. juli 2012, og som omhandler mange af de bekymringer, som Europa-Parlamentet tidligere har givet udtryk for i beslutningen af 16. februar 2012 og som fremgår af Venedig-kommissionens udtalelse;
33. beklager imidlertid, at ikke alle Venedigkommissionens henstillinger er blevet gennemført, navnlig med gensyn til behovet for at begrænse den nationale domstolsmyndigheds præsidents skønmæssige beføjelser i forbindelse med overdragelse af sager, som potentielt påvirker retten til en retfærdig rettergang og retten til en lovlig dommer; tager til efterretning, at den ungarske regering har givet udtryk for, at den agter at revidere ordningen med overførsler af sager; mener, at Venedig-kommissionens henstillinger i den forbindelse bør gennemføres;
34. glæder sig over vedtagelsen af lov XX af 2013 om de lovgivningsmæssige ændringer vedrørende den øvre aldersgrænse, der skal finde anvendelse i visse retlige juridiske

¹ Punkt 80 i afgørelsen.

forbindelser, som fastsætter dommeres pensionsalder til 65 år efter en overgangsperiode på 10 år, og som sørger for, at ulovligt afskedigede dommere genindsættes;

35. beklager imidlertid, at siddende dommere i henhold til lov XX af 2013 kun kan blive genindsat i deres oprindelige ledende stillinger, hvis disse retlige stillinger stadig er ledige, hvilket betyder, at kun få ulovligt afskedigede dommere kan garanteres genindsættelse i præcis den samme stilling med de samme opgaver og ansvarsområder, som de havde inden afskedigelsen;
36. glæder sig over Kommissionens forslag om en resultattavle for retsvæsenet i alle 27 EU-medlemsstater som fremlagt af næstformand Reding, som viser, at det er hele EU's opgave at sikre domstolenes uafhængighed; understreger, at der meget vel kan blive rejst alvorlige indvendinger mod dette i visse medlemsstater opfordrer som ønsket til en udvidelse ordningen med en resultattavle for retsvæsenet til også at omfatte strafferet, grundlæggende rettigheder, retsstatsprincippet og demokrati;
37. anerkender den professionalisme og det engagement, som det ungarske retsvæsen har lagt for dagen, samt dets engagement i forhold til retsstatsprincippet og minder om, at forfatningsdomstolen lige siden starten af den demokratiske proces i Ungarn er blevet anerkendt som et fremragende forfatningsmæssigt organ i hele Europa og verden;

Valgreform

38. minder om, at ændringen af valgdistrikter og vedtagelsen af loven om valg af medlemmer til det ungarske parlament samt valgloven helt har ændret de retlige og institutionelle rammer for de kommende valg i 2014; beklager imidlertid, at disse love er vedtaget ensidigt af de regerende partier, og at der ikke er gennemført en bred høring af oppositionspartierne;
39. er bekymret over, at det nuværende politiske klima og de gældende bestemmelser om udnævnelse af medlemmer til den nationale valgkommission ikke i tilstrækkelig grad sikrer en afbalanceret og uafhængig repræsentation;
40. glæder sig over, at de ungarske myndigheder den 20. januar 2012 anmodede om en udtalelse fra Venedigkommissionen om loven om valg af medlemmer til det ungarske parlament; mener imidlertid, at der er behov for en omfattende analyse og vurdering af de grundlæggende ændringer af det valgmæssige landskab;
41. glæder sig over, at lov XXXVI af 2013 om valgproceduren i Ungarn, navnlig artikel 42, fastsætter, at handicappede efter anmodning skal gives informationer i blindskrift, relevante oplysninger i letlæselig form, stemmesedler i blindskrift på stemmestederne samt fuld adgang til stemmestederne, herunder med særlig opmærksomhed på kørestolsbrugeres behov bemærker desuden, at handicappede vælgere i henhold til artikel 50 i den nævnte lov kan anmode om at blive registreret på et andet, lettere tilgængeligt stemmested for at afgive deres stemme i den pågældende valgkreds i overensstemmelse med pligten til at oprette mindst et fuldt tilgængeligt stemmested i hver valgkreds i artikel 81;

Mediepluralisme

42. anerkender de ungarske myndigheders arbejde med at gennemføre lovgivningsmæssige ændringer med det formål at tage hånd om en række af de identificerede mangler og forbedre medielovgivningen og bringe den i overensstemmelse med EU's og Europarådets standarder;
43. glæder sig over den fortsatte konstruktive dialog med internationale aktører og understreger, at det frugtbare samarbejde mellem Europarådet og den ungarske regering udmøntede sig i håndgribelige resultater, jf. lov XXXIII af 2013, som tager hånd om nogle af de bekymringer, som tidligere er blevet fremhævet i juridiske vurderinger af medielovgivning, navnlig i forbindelse med udpegelses- og valgproceduren for formændene for Mediemyndigheden og Medierådet; minder imidlertid om, at der fortsat hersker tvivl om mediemyndighedens uafhængighed;
44. udtrykker bekymring over virkningen af bestemmelsen i den fjerde ændring af grundloven, der forbyder politisk annoncering i de kommercielle medier, da hensigten med denne bestemmelse tilsyneladende er at reducere omkostningerne i forbindelse med politiske kampagner og skabe lige muligheder for parterne, men da den alligevel sætter bestemmelsen om afbalanceret information på spil; der henviser til, at den ungarske regering ligger i forhandlinger med Kommissionen om spørgsmålet om politiske reklamer; henviser ti, at der også findes sådanne begrænsninger i andre europæiske lande; henviser til udtalelsen fra Venedig-kommissionen om den fjerde ændring af den ungarske grundlov (Nr. CDL-AD(2013) 012), hvoraf det fremgår, at begrænsningerne i politisk reklamevirksomhed sal ses på baggrund af retssystemet i den pågældende medlemsstat” og at “forbuddet mod politiske reklamer i kommercielle medier, som i Ungarn er mere udbredt end i de offentlige medier vil fratage oppositionen en vigtig mulighed for på en effektiv måde at gøre opmærksom på deres synspunkter og dermed fungere som modvægt til regeringens dominerende stilling i mediedækningen;”
45. gentager sin opfordring til de ungarske myndigheder om at træffe foranstaltninger og gennemføre eller foranledige løbende proaktive vurderinger om lovgivningens indvirkning på mediemiljøet (reduceret journalistisk kvalitet, tilfælde af selvrensning, begrænsning af den redaktionelle frihed og udhuling af arbejdsbetingelsernes kvalitet og journalisters jobsikkerhed);
46. tager stærkt afstand fra, at oprettelsen af det statsejede ungarske nyhedsagentur (MTI) som den eneste nyhedsformidler til offentlige radio- og tv-stationer, mens alle større private radio- og tv-stationer forventes at have deres egen nyhedstjeneste, har betydet et reelt monopol på markedet, eftersom de fleste af nyhederne er frit tilgængelige; minder om Europarådets henstilling om at fjerne offentlige radio- og tv-stationers pligt til at benytte det nationale nyhedsagentur, eftersom den udgør en uretfærdig begrænsning i nyhedsformidlingens pluralisme;
47. bemærker, at de nationale konkurrencemyndigheder skal foretage løbende vurderinger af mediemiljøet og -markederne og fremhæve potentielle trusler mod pluralisme;
48. understreger, at foranstaltninger til regulering af mediers adgang til markedet gennem procedurer for licenser til og godkendelse af radio- og tv-spredning, regler om beskyttelse af statens, den nationale eller militære sikkerhed og den offentlige orden samt regler om offentlig moral ikke bør misbruges til at indføre politisk eller partisk kontrol eller censur i

medierne og understreger, at der skal sikres en reel balance i denne henseende;

49. er bekymret over, at offentlig radio- og tv-spredning kontrolleres af et ekstremt centraliseret institutionelt system, som træffer de reelle driftsmæssige beslutninger uden offentlig kontrol; understreger, at den forudindtagede og ugenomsigtige udbudsprocedure og de forudindtagede oplysninger, der udsendes af de offentlige medier, forvrider mediemarkedet; understreger at medlemsstaternes radio- og tv-virksomhed i overensstemmelse med protokol nr. 29 til Lissabon-traktaten (om offentlig radio- og tv-virksomhed i medlemsstaterne), har direkte tilknytning til de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund og til nødvendigheden af at bevare mediepluralisme;
50. minder om, at indholdsbestemmelser bør være tydelige og give borgere og medievirksomheder mulighed for at forudse, hvornår de overtræder loven, og for at klarlægge de retlige konsekvenser af eventuelle overtrædelser; bemærker med bekymring, at den seneste offentlige romafjendske holdning trods sådanne detaljerede indholdsbestemmelser ikke blev straffet af Ungarns Mediemyndighed, og opfordrer til en afbalanceret anvendelse af lovgivningen;

Rettigheder for personer, der tilhører mindretal

51. bemærker, at det ungarske parlament har vedtaget lovgivning på det straffe- og civilretlige område for at bekæmpe racehad og hadefulde udtalelser; mener, at lovgivningsmæssige foranstaltninger udgør et vigtigt udgangspunkt for at realisere målet om at skabe et samfund uden intolerance og forskelsbehandling i hele Europa, eftersom konkrete foranstaltninger kun kan bygges på en klar lovgivning påpeger imidlertid, at lovgivningen skal gennemføres aktivt;
52. understreger, at myndighederne i alle medlemsstater har en positiv forpligtelse til at handle for at undgå overtrædelse af rettigheder for personer, der tilhører mindretal, og ikke kan forholde sig neutrale, og at de bør træffe de nødvendige lovgivningsmæssige, uddannelsesmæssige og politiske foranstaltninger, når de står over for sådanne overtrædelser; glæder sig derfor over ændringen af straffeloven, der blev indført i 2011 for at forhindre højreekstremistiske gruppers trusler mod romasamfund, idet "provokerende asocial adfærd", som skaber frygt blandt medlemmer af et nationalt, etnisk, racemæssigt eller religiøst samfund, kan give op til tre års fængsel; anerkender den ungarske regerings rolle i forbindelse med lanceringen af en EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration under EU-formandskabet i 2011;
53. bemærker med bekymring de gentagne ændringer til den retsorden, der begrænser rettighederne for lesbiske, bøsser, bi- og transseksuelle (LGBT), og som blandt andet forsøger at udelukke par af samme køn og deres børn samt andre utraditionelle familieformer fra grundlovens definition af en "familie"; understreger, at sådanne bestemmelser er i strid med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols seneste retspraksis, idet de fremmer et klima med intolerance over for LGBT-personer;
54. glæder sig over indførelsen af bestemmelser i den ungarske grundlov gennem den fjerde ændring, hvoraf det fremgår, at "Ungarn skal tilstræbe at sikre alle personer en ordentlig bolig og adgang til offentlig service" og at "staten og de lokale myndigheder ligeledes

skal bidrage til at skabe forudsætningerne for ordentlige boligforhold ved at tilstræbe at tilvejebringe boliger for alle hjemløse”; giver udtryk for bekymring over, at det ’for at beskytte den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, borgernes sundhed og kulturelle værdier gennem en lov eller lokaldekret kan erklæres ulovligt at anvende et offentligt område eller en bestemt del af et offentlig område som fast bopæl”, hvilket vil kunne føre til, at hjemløshed behandles gennem straffelovgivningen; erindrer om, at Ungarns forfatningsdomstol har statueret, at en lignende bestemmelse i loven om småforbrydelser var forfatningsstridige og krænkede den menneskelige værdighed;

Religions- eller trosfrihed og anerkendelse af kirker

55. bemærker med bekymring, at ændringerne af grundloven i den fjerde ændring af grundloven giver parlamentet beføjelse til ved hjælp af forfatningslove og uden forfatningsmæssig pligt til at begrunde afvisninger at anerkende visse organisationer, som er engageret i religiøse aktiviteter som kirker, som kan have en negativ indvirkning på statens pligt til at forholde sig neutralt og upartisk i sit forhold til forskellige religioner og trosretninger;

Konklusion

56. bekræfter, at det tillægger lighedsprincippet mellem samtlige medlemsstater den allerstørste betydning og afviser anvendelsen af dobbeltstandarder i forbindelse med behandlingen af medlemsstaterne; understreger, at tilsvarende situationen eller lovrammer og –bestemmelser bør vurderes på samme måde; mener, at en simpel ændring eller vedtagelse af love ikke kan betragtes som værende i modstrid med traktatens værdigrundlag; opfordrer Kommissionen til at påpege eksempler på uoverensstemmelse med EU-retten, så EU-Domstolen kan træffe afgørelse i sådanne sager;

57. konkluderer af ovennævnte grunde, at den systemiske, generelle og gentagne ændring af den forfatnings- og lovgivningsmæssige ramme i løbet af meget kort tid og indholdet af disse ændringer er uforenelige med værdierne i artikel 2 TEU, artikel 3, stk. 1, og artikel 6 TEU og fraviger principperne i artikel 4, stk. 3, TEU; mener, at denne udviklingstendens, medmindre den standses rettidigt og på en hensigtsmæssig måde, vil indebære en tydelig risiko for en alvorlig overtrædelse af værdierne i artikel 2 i TEU;

III - HENSTILLINGER

Forord

58. bekræfter, at den aktuelle beslutning ikke kun handler om Ungarn, men uvægerligt om EU som helhed, og EU's demokratiske genopbygning og udvikling efter det 20. århundredes totalitære regimers fald. Den handler om den europæiske familie, dens fælles værdier og standarder, dens rummelighed og kapacitet til at indgå i dialog. Den handler om behovet for at gennemføre de traktater, som alle medlemsstater frivilligt har tiltrådt. Den handler om den gensidige bistand og gensidige tillid, der er nødvendig for Unionen, dens borgere og medlemsstater, hvis disse traktater skal være mere end blot ord på et stykke papir, men retsgrundlaget for et ægte retfærdigt og åbent Europa, der respekterer de grundlæggende rettigheder;

59. er enig i idéen om en Union, som ikke blot er en "union af demokratier", men også en "demokratiets union" baseret på pluralistiske samfund, hvor respekt for menneskerettigheder og retsstatsforhold er fremherskende
60. bekræfter, at man i økonomiske og sociale krisetider kan være fristet til at se bort fra forfatningsmæssige principper, men at de forfatningsmæssige institutioners troværdighed og robusthed spiller en central rolle i forhold til at understøtte økonomiske, skattemæssige og sociale politikker;

Appel til alle medlemsstater

61. opfordrer medlemsstaterne til at overholde deres forpligtelser i henhold til traktaten til at respektere, garantere, beskytte og fremme Unionens fælles værdier, hvilket er en nødvendig forudsætning for overholdelse af demokratiet og dermed kerneindholdet i EU-medborgerskabet og for opbygningen af en kultur af gensidig tillid, som muliggør samarbejde på tværs af grænserne og et reelt område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;
62. mener, at alle medlemsstater og Unionens institutioner er moralsk og juridisk forpligtet til at forsvare de europæiske værdier, som er fastsat i traktaterne, charteret om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention, som den enkelte medlemsstat har undertegnet, og som EU snart tiltræder;
63. opfordrer de nationale parlamenter til at styrke deres rolle ved at overvåge overholdelsen af de grundlæggende værdier og påpege eventuelle risici for krænkelse af disse værdier inden for EU's grænser med henblik på at bevare Unionens troværdighed over for tredjelande, som er baseret på den alvor, hvormed Unionen og medlemsstaterne betragter de værdier, de har valgt som grundlag;
64. forventer, at alle medlemsstater tager de nødvendige skridt, navnlig i Rådet for Den Europæiske Union, til at bidrage loyalt til at fremme Unionens værdier og samarbejde med Parlamentet og Kommissionen om at overvåge, at de overholdes, navnlig inden for rammerne af "artikel 2-trilogien", som der henvises til i punkt 85;

Appel til Det Europæiske Råd

65. minder Det Europæiske Råd om dets ansvar inden for rammerne af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;
66. bemærker med skuffelse, at Det Europæiske Råd er den eneste af EU's politiske institutioner, som har forholdt sig tavs, mens Kommissionen, Parlamentet, Europarådet, OSCE og selv den amerikanske regering har udtrykt bekymring over situationen i Ungarn;
67. mener, at Det Europæiske Råd ikke kan forholde sig passivt, såfremt en af medlemsstaterne overtræder de grundlæggende rettigheder eller gennemfører ændringer, som kan få negative konsekvenser for retsstatsprincippet i det pågældende land og derfor for retsstatsprincippet i hele EU, navnlig i de tilfælde, hvor den gensidige tillid til retssystemerne og det retlige samarbejde bringes i fare, da dette vil berøre EU som helhed negativt

68. opfordrer formanden for Det Europæiske Råd til at underrette Parlamentet om sin vurdering af situationen ;

Henstillinger til Kommissionen

69. opfordrer Kommissionen som traktaternes vogter og tilsynsførende med anvendelsen af EU-retten under EU-Domstolens kontrol til:
- at underrette Parlamentet om sin vurdering af den fjerde ændring af grundloven og dens konsekvenser for samarbejdet med EU;
 - at være afklaret med hensyn til at sikre fuldstændig overensstemmelse med de fælles grundlæggende værdier og rettigheder i artikel 2 i TEU, eftersom overtrædelser deraf undergraver Unionens grundlag og den gensidige tillid mellem medlemsstaterne;
 - at indlede objektive, undersøgelser og overtrædelsesprocedurer, hvis den mener, at en medlemsstat har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til traktaterne og navnlig krænket de rettigheder, der fremgår af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
 - at undgå anvendelse af dobbelte standarder i forbindelse med behandlingen af medlemsstaterne og sikre, at tilsvarende situationer behandles ens i alle medlemsstater, og dermed sikre respekt for princippet om medlemsstaternes lighed i forhold til traktaterne;
 - ikke kun at fokusere på at afhjælpe specifikke overtrædelser af EU's lovgivning, navnlig ved hjælp af artikel 258 i TEUF, men at drage konsekvenserne af en systemisk ændring af forfatningsretten, retssystemet og retspraksis i en medlemsstat, hvor flere og gentagne overtrædelser uheldigvis medfører en tilstand af retsusikkerhed, som ikke længere opfylder kravene i artikel 2 i TEU;
 - på et tidligt tidspunkt at vedtage en mere omfattende tilgang til håndtering af potentielle risici for alvorlige overtrædelser af grundlæggende værdier i en bestemt medlemsstat og straks deltage i en struktureret politisk dialog med den relevante medlemsstat og de andre EU-institutioner uden at anvende dobbelte standarder; denne strukturerede politiske dialog bør koordineres på det højeste politiske niveau i Kommissionen og have en klar indvirkning på hele spektret af forhandlinger mellem Kommissionen og den pågældende medlemsstat på de forskellige EU-områder;
 - så snart risikoen for overtrædelser af artikel 2 i TEU er identificeret at udarbejde en "hastedagsorden for artikel 2 i TEU", dvs. en værdisovervågningsmekanisme i EU, som Kommissionen skal prioritere som en hastesag, der skal koordineres på det højeste politiske niveau, og som der skal tages fuldt ud højde for i EU's forskellige sektorpolitikker, indtil artikel 2 i TEU igen er fuldt ud overholdt og eventuelle risici for overtrædelser er fjernet; dette blev også rejst i skrivelse fra udenrigsministrene fra fire medlemsstater til Kommissionens formand olm behovet for at udvikle en nu og mere effektiv metode til at sikre de grundlæggende rettigheder ved at lægge større vægt på fremme af en kultur med respekt for retsstatsprincippet under hensyntagen til Rådets konklusioner af 6. og 7. juni 2013 om grundlæggende rettigheder og

retsstatsprincippet og om Kommissionens rapport for 2012 om anvendelsen af chartret om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Unionen

- at holde møder på teknisk plan med de relevante medlemsstaters tjenestegrene, men ikke afslutte forhandlinger på andre politiske områder end artikel -2 i TEU, før der er sikret fuldstændig overholdelse af artikel 2 i TEU;
- at benytte sig af en horisontal tilgang med alle Kommissionens relevante tjenestegrene for at sikre overholdelse af retsstatsprincippet på alle områder, herunder den økonomiske og sociale sektor;
- at ajourføre sin meddelelse fra 2003 om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union (COM(2003)0606) og udarbejde et detaljeret forslag til en hurtig og uafhængig overvågningsmekanisme og et varslingsystem;
- løbende at overvåge, at det europæiske område med retfærdighed fungerer korrekt og gribe ind, når domstolens uafhængighed er i fare i en medlemsstat uden dog at anvende dobbelte standarder for at undgå at svække den gensidige tillid mellem de nationale retslige myndigheder, hvilket uundgåeligt ville være til hinder for den korrekte anvendelse af EU-instrumenterne om gensidig anerkendelse og samarbejde på tværs af grænserne;
- at sikre, at medlemsstaterne garanterer en korrekt gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder med hensyn til mediepluralisme og lige adgang til information;
- at overvåge gennemførelsen af regler, der sikrer gennemsigtige og retfærdige procedurer for mediefinansiering og statslig annoncering og fordeling af sponsorater for at garantere, at disse ikke griber ind i informations- og ytringsfrihed, pluralisme eller redaktionelle linjer udstykket af medierne;
- at træffe hensigtsmæssige, rettidige, forholdsmæssige og progressive foranstaltninger, såfremt der opstår bekymringer med hensyn til ytrings- og informationsfrihed, mediefrihed og pluralisme i EU og medlemsstaterne på grundlag af en detaljeret og grundig analyse af situationen og de problemer, der skal løses, samt de bedste metoder til at håndtere dem;
- at tage hånd om disse spørgsmål inden for rammerne af gennemførelsen af direktivet om audiovisuelle medietjenester for at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaternes tilsynsorganer og Kommissionen og hurtigst muligt fremsætte en revision og ændring af direktivet, herunder af artikel 29 og 30;
- at deltage i den igangværende dialog med den ungarske regering vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt den fjerde ændring af grundloven stemmer overens med EU's lovgivning, idet den giver den ungarske regering mulighed for at indføre en særlig skat for at gennemføre afgørelser fra EU-Domstolen om betalingsforpligtelser, når der ikke er tilstrækkelige midler i statsbudgettet, og når den offentlige gæld overstiger halvdelen af bruttonationalproduktet, og at foreslå passende foranstaltninger for at forebygge, at princippet om loyalt samarbejde tilsidesættes, jf. artikel 4, stk. 3, i

TEU;

70. minder Kommissionen om, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt EU's kommende tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention stadfæster en ny struktur i EU-retten og mere end nogensinde giver menneskerettigheder en central plads i EU's opbygning, hvilket giver Kommissionen, som er traktaternes vogter, et øget ansvar på dette område;

Henstillinger til de ungarske myndigheder

71. opfordrer de ungarske myndigheder til så hurtigt som muligt at gennemføre alle de foranstaltninger, som Kommissionen som traktatens vogter anses for at være nødvendige, for i fuld udstrækning at overholde EU-retten, for i fuld udstrækning at efterleve den ungarske forfatningsdomstols kendelser og til så hurtigt som muligt at gennemføre nedenstående henstillinger i overensstemmelse med henstillingerne fra Venedig-kommissionen, Europarådet og andre internationale organer, som beskæftiger sig over respekten for retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder for i fuld udstrækning at respektere retsstatsprincippet og hovedelementerne i det som de forfatningsmæssige rammer, kontrol- og tilsynsordningerne, og retsvæsenets uafhængighed sammen med stærke garantier for de grundlæggende rettigheder, herunder udtryksfriheden, mediefriheden og religions- og trosfrihed, beskyttelse af mindretal, en indsats for at bekæmpe forskelsbehandling og sikre ejendomsrettigheder;

Om grundloven

- fuldt ud at genoprette grundlovens overlegenhed ved at fjerne de bestemmelser i loven, som forfatningsdomstolen tidligere har erklæret forfatningsstridige;
- at mindske den gentagne anvendelse af forfatningslove inden for familie-, social-, finans- og budgetpolitik, som i stedet bør overlades til den almindelige lovgivning og flertalsbeslutninger;
- at gennemføre henstillingerne i Venedig-kommissionen og navnlig ændre listen over områder, der kræver et kvalificeret flertal for at sikre relevante fremtidige valg;
- at sikre et livligt parlamentarisk system, som også respekterer oppositionens styrker ved at give rimelig tid til en reel drøftelse mellem flertallet og oppositionen og ved at give den brede offentlighed mulighed for at deltage i lovgivningsproceduren;
- at sikre den størst mulige deltagelse af alle parlamentariske partier i forfatningsprocessen, også selv om den regerende koalition alene kan skaffe det relevante flertal;

Om kontrol og tilsyn:

- i fuld udstrækning af genindføre forfatningsdomstolens beføjelser som øverste organ til beskyttelse af forfatningen og dermed grundlovens forrang ved at fjerne kravet om indskrænkning af forfatningsdomstolens beføjelser i relation til prøvelse af eventuelle ændringer af grundloven i overensstemmelse med forfatningen samt kravet om

ophævelse af to årtiers forfatningsmæssig retspraksis fra teksten; at genindføre forfatningsdomstolens ret at kontrollere samtlige love uden undtagelser for at fungere som modvægt til parlamentet og regeringen og sikre fuldt domstolskontrol; en sådan domstolskontrol og kontrol fra forfatningsdomstolens side kan udøves på forskellig vis i de forskellige medlemsstater afhængig af deres respektive forfatningsmæssige historie, men når en forfatningsdomstol er oprettet, som det er tilfældet i Ungarn, og som efter det kommunistiske regimes fald hurtigt skabte sig et godt omdømme blandt højesteretterne i Europa, må den ikke gøres til genstand for foranstaltninger, som tilstræber af begrænse dens kompetence og dermed undergraver retsstaten;

- at genindføre retssystemets mulighed for at henvise til retspraksis fra før indførelsen af grundloven, navnlig i forbindelse med grundlæggende rettigheder¹;
- at tilstræbe enighed ved valg af medlemmer til forfatningsdomstolen ved en reel inddragelse af oppositionen og sikre, at domstolens medlemmer udøver deres hverv uden politisk indblanding;
- at genindføre parlamentets beføjelser på budgetområdet og dermed sikring af fuld demokratisk legitimitet for budgetmæssige beslutninger ved at fjerne indskrænkningen af parlamentariske beføjelser pålagt af det ikkeparlamentariske organ, Budgetrådet;
- at klarlægge de ungarske myndigheders intention om at afhjælpe den forhastede opsigelse af embedsperioden for seniorembedsmænd med henblik på at sikre databeskyttelsesmyndighedens forfatningsmæssige uafhængighed;

Om domstolenes uafhængighed:

- fuld garanti for domstolenes uafhængighed ved at sikre, at principperne om uafsættelighed og en garanteret embedsperiode for dommere, reglerne for struktur og sammensætning af retsvæsenets styrende organer samt beskyttelse af forfatningsdomstolens uafhængighed er fastsat i grundloven;
- hurtig og korrekt gennemførelse af ovennævnte afgørelser fra EU-Domstolen af 6. november 2012 og den ungarske forfatningsdomstol ved at gøre det muligt for de afsatte dommere, der måtte ønske det, at blive genindsat i deres tidligere stillinger, herunder de retsformænd, hvis oprindelige stillinger ikke længere er ledige;
- fastlæggelse af objektive udvælgelseskriterier eller et mandat til det nationale domstolsråd til at vedtage sådanne udvælgelseskriterier med henblik på at sikre, at reglerne for sager, der skal overføres, sikrer retten til en retfærdig rettergang og princippet om en lovlig dommer;
- gennemførelse af tilbageværende henstillinger, der er fastsat i Venedigkommissionens udtalelse CDL-AD(2012)020 om forfatningslovene om domstolene, der blev ændret efter vedtagelsen af udtalelse CDL-AD(2012)001;

Om valgformen

¹ Se arbejdsdokument nr. 5.

- opfordring til Venedigkommissionen og OSCE/ODIHR om i fællesskab at foretage en omfattende analyse af de ændrede retlige og institutionelle rammer på valgområdet og opfordring til ODIHR om at foretage en valgbehovsvurdering samt en kortsigtet og langsigtet valgobservation;
 - opnåelse af en afbalanceret repræsentation i den nationale valgkommission;

Om medier og pluralisme:

- opfyldelse af forpligtelsen til på ekspertplan at drøfte aktiviteter i samarbejdet om det mere langsigtede perspektiv for mediefrihed yderligere på grundlag af de vigtigste tilbageværende henstillinger fra Europarådet vedrørende juridisk ekspertise i 2012;
- sikring af rettidig og tæt involvering af alle relevante interessenter, herunder mediearbejdere, oppositionspartier og det civile samfund, i en eventuel yderligere gennemgang af denne lovgivning, som regulerer et sådant grundlæggende aspekt af funktionen af et demokratisk samfund, samt i gennemførelsesprocessen;
- opfyldelse af den positive forpligtelse, der er opstået gennem Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis i henhold til artikel 10 i EMRK for at beskytte ytringsfrihed som en af forudsætningerne for et fungerende demokrati;
- respekt og garanti for samt beskyttelse og fremme af den grundlæggende ret til ytringsfrihed og informationsfrihed samt mediefrihed og pluralisme og afholdelse fra at udvikle eller støtte mekanismer, der truer mediefrihed og journalistisk og redaktionel uafhængighed;
- sikring af, at der er fastlagt objektive og retligt bindende procedurer og mekanismer til udvælgelse og udnævnelse af chefer for offentlige medier, bestyrelser, medieråd og tilsynsorganer i tråd med principperne om uafhængighed, integritet, erfaring og professionalisme, repræsentation af det samlede politiske og sociale spektrum, retlig sikkerhed og kontinuitet;
- etablering af retlige garantier med hensyn til princippet om fuld beskyttelse af kilder og streng overholdelse af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis;
- sikring af, at regler om politisk information overalt i den audiovisuelle mediesektor garanterer retfærdig adgang til forskellige politiske konkurrenter, udtalelser og synspunkter, navnlig i forbindelse med valg og folkeafstemninger, således at borgerne kan danne deres egne meninger uden unødvendig påvirkning fra én dominerende meningsdannende magt;

Om respekt for de grundlæggende rettigheder, herunder mindretalsrettigheder:

- fortsat gennemførelse af positive og effektive foranstaltninger for at sikre, at de grundlæggende rettigheder overholdes for alle, herunder de mennesker, der tilhører et mindretal, og hjemløse og sikre, at de gennemføres af alle offentlige myndigheder; hensyntagen under revisionen af begrebet "familie" til lovgivningstendenserne i Europa ved at udvide anvendelsesområdet for definitionen på en familie og undgå de

negative konsekvenser af en restriktiv definition på begrebet familie for de mennesker, som vil være udelukket af en ny og mere restriktiv fortolkning;

- forfølgelse af en anden strategi for endelig at påtage sig ansvaret for sårbare personer såsom hjemløse i henhold til de internationale traktater om menneskerettighederne, som Ungarn har undertegnet, som f.eks. den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og således fremme de grundlæggende rettigheder i stedet for at overtræde dem med bestemmelser i den ungarske grundlov om kriminalisering af hjemløse;
- opfordring til den ungarske regering til at gøre alt for at styrke mekanismen for den sociale dialog og en omfattende høring samt garantere de dermed forbundne rettigheder;
- opfordring til den ungarske regering til at intensivere sine aktiviteter med henblik på en integration af romaerne og træffe egnede foranstaltninger til beskyttelse af denne befolkningsgruppe; påpeger, at racistiske trusler mod romabefolkningen skal afværges utvetydigt og resolut;

Religions- eller trosfrihed og anerkendelse af kirker

- fastlæggelse af klare, neutrale og upartiske krav og forfatningsmæssige procedurer med henblik på at anerkende religiøse organisationer som kirker, der respekterer statens pligt til at forholde sig neutral og upartisk i sit forhold til forskellige religioner og trosretninger, og etablering af effektive retsmidler i tilfælde af sager om manglende anerkendelse eller manglende afgørelse i tråd med forfatningskravene i ovennævnte afgørelse 6/2003 fra forfatningsdomstolen;

Henstillinger til EU-institutioner til oprettelse af en ny mekanisme for effektiv håndhævelse af artikel 2 i TEU

72. gentager det presserende behov for at tackle det såkaldte "Københavnsdilemma", hvor EU fortsat står fast med hensyn til kandidatlandenes overholdelse af de fælles værdier og standarder, men mangler effektive overvågnings- og sanktioneringsredskaber, når landene har tiltrådt EU;
73. kræver, at medlemsstaterne vurderes regelmæssigt for deres fortsatte overholdelse af Unionens grundlæggende værdier og kravene til demokrati og retsstatslige forhold for at undgå enhver form for dobbelte standarder, og at en sådan vurdering skal ske på grundlag af en fælles europæiske opfattelse af forfatningsmæssige og retlige standarder; kræver endvidere, at tilsvarende situationen i medlemsstaterne skal overvåges efter samme mønster, da princippet om lighed mellem medlemsstaterne i forhold til traktaten eller ikke bliver respekteret;
74. opfordrer til et tættere samarbejde mellem EU-institutionerne og de øvrige internationale organer, navnlig med Europarådet og Venedig-kommissionen, og til at gøre brug af deres ekspertise inden for opretholdelse af principperne om demokrati og menneskerettigheder og retsstatsprincippet;

75. anerkender og bifalder de initiativer, der er taget, den gennemførte analyse og de henstillinger, som Europarådet, navnlig Generalsekretæren, Den Parlamentariske Forsamling og kommissæren for menneskerettigheder og Venedigkommissionen har udstedt;
76. opfordrer alle EU-institutioner til i fællesskab at overveje og drøfte – som udenrigsministrene fra Tyskland, Nederlandene, Danmark og Finland også anmodede om i deres ovennævnte skrivelse til Kommissionens formand – hvordan man kan udstyre EU med de nødvendige redskaber for at opfylde EU's traktatforpligtelser om demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder og samtidig undgå risikoen for dobbelte standarder mellem medlemsstaterne;
77. mener, at en fremtidig revision af traktaterne bør føre til en klarere skelnen mellem en indledende fase, der har til formål at vurdere eventuelle risici for en alvorlig overtrædelse af de værdier, der er nævnt i artikel 2, i TEU, og en mere effektiv procedure i en efterfølgende fase, hvor det er nødvendigt at træffe foranstaltninger for at tackle aktuelle alvorlige og vedvarende overtrædelser af de pågældende værdier;
78. gentager i lyset af den nuværende forfatningsmæssige mekanisme i artikel 7 i TEU opfordringerne i sin beslutning af 12. december 2012 om de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2010-2011) til oprettelse af en ny mekanisme til sikre af, at samtlige medlemsstater overholder de fælles værdier, der er nedfældet i artikel 2 i EU-traktaten og fortsættelse af Københavns-kriterierne; denne mekanisme bør have form af en ”Københavns-komité”, en ”vismandsgruppe på højt plan” eller en vurdering i henhold til artikel 70 i TEUF og indebære en reform og styrkelse af mandatet for Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder og en styrket dialog mellem Kommissionen, Rådet, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne, hvad angår de foranstaltninger, der skal træffes;
79. gentager, at oprettelsen af en sådan mekanisme kan omfatte revurdering af mandatet for Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder, der bør udvides til også at omfatte en regelmæssig overvågning af medlemsstaternes overholdelse af artikel 2 i TEU; henstiller, at en sådan Københavnskomité p højt plan eller en sådan mekanisme bør bygge på og samarbejde med de eksisterende mekanismer og strukturer; minder om Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheds rolle, idet det kunne samle det værdifulde arbejde i de forskellige tilsynsorganer under Europarådet og agenturets egne data og analyser med henblik på at foretage uafhængige sammenlignende og regelmæssige undersøgelser af alle medlemsstaters overholdelse af artikel 2 i EU-traktaten;
80. henstiller, a mekanismen skal
- være uafhængig af politisk indflydelse, som der skal være tilfælde med alle EU-mekanismer for tilsyn med medlemsstaterne, samt hurtig og effektiv;
 - samarbejde med andre internationale organer med hensyn til beskyttelse af grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet;
 - overvåge overholdelsen af grundlæggende rettigheder, demokrati og retsstatsprincippet løbende i alle medlemsstater og samtidig respektere de nationale

forfatningsmæssige traditioner fuldt ud;

- foretage ensartet overvågning i alle medlemsstater for at undgå risici for dobbelte standarder blandt medlemsstaterne;
- advare EU tidligt om eventuelle risici for forringelse af de værdier, der er fastsat i artikel 2 i TEU;
- udstede henstillinger til EU-institutioner og -medlemsstater om reaktion på og afhjælpning af enhver forringelse af de værdier, der er fastsat i artikel 2 i TEU;

81. anmoder det udvalg, der er ansvarligt for beskyttelse af borgernes rettigheder, menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder inden for EU og for fastlæggelse af klare risici for medlemsstaters eventuelle alvorlige overtrædelser af de fælles principper, om at fremlægge et detaljeret forslag i form af en betænkning til Formandskonferencen og plenarforsamlingen;

82. opfordrer det udvalg, der er ansvarligt for beskyttelse af borgernes rettigheder, menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder inden for EU, og for fastlæggelse af klare risici for medlemsstaters eventuelle alvorlige overtrædelser af de fælles principper samt for fastlæggelse af, at en medlemsstat groft og vedvarende overtræder principper, som medlemsstaterne har til fælles, til at følge op på udviklingen af situationen i Ungarn;

83. har til hensigt at afholde en konference om dette spørgsmål inden udgangen af 2013, som skal samle repræsentanter fra medlemsstaterne, EU-institutionerne, Europarådet, nationale forfatningsdomstole og højesteretter, EU-Domstolen og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;

IV - - OPFØLGNING

84. opfordrer de ungarske myndigheder til at orientere Parlamentet, Kommissionen, Rådets formandskab og Europarådet om gennemførelsen af de foranstaltninger, der opfordres til i punkt 71;

85. opfordrer Kommissionen og Rådet til hver især at udpege en repræsentant, der sammen med Parlamentets ordfører og skyggeordførere ("Artikel 2-trilog") kan foretage en vurdering af oplysningerne fra de ungarske myndigheder om gennemførelsen af henstillingerne i punkt 61 og som kan følge op på mulige fremtidige ændringer og sikre deres overensstemmelse med artikel 2;

86. anmoder Formandskonferencen om at overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at anvende den mekanisme, der er beskrevet i traktaten, bl.a. i artikel 7, stk. 1, i tilfælde af, at de ungarske myndigheders svar på ovennævnte henstillinger ikke opfylder kravene i artikel 2 i TEU;

87. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Ungarns parlament, præsident og regering, formanden for forfatningsdomstolen og formanden for Curiaen (den ungarske højesteret), Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder,

Europarådet og OSCE.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	19.6.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 31 -: 19 0: 8
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Jan Philipp Albrecht, Roberta Angelilli, Edit Bauer, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Salvatore Caronna, Carlos Coelho, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Ioan Enciu, Frank Engel, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Svetoslav Hristov Malinov, Véronique Mathieu Houillon, Anthea McIntyre, Roberta Metsola, Louis Michel, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Nils Torvalds, Kyriacos Triantaphyllides, Wim van de Camp, Axel Voss, Renate Weber, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Auke Zijlstra
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Anna Maria Corazza Bildt, Dimitrios Droutsas, Franziska Keller, Krisztina Morvai, Jan Mulder, Hubert Pirker, Jens Rohde, Raül Romeva i Rueda, Marie-Christine Vergiat
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Lajos Bokros, Ildikó Gáll-Pelcz, Csaba Sándor Tabajdi